Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul X, Nr. 474 — Vineri 6 iunie 1958 — 4 pagini 25 bani

Au început EXAMENELE

Se apropie vacanța

Deși locul diferă (școlile de 7 ani nr. 4 și 5 și școala medie nr. 2 se găsesc în două cartiere diferite ale orașului Constanța), decorul este aproape identic. Obișnuitul și totuși sărbătorescul decor al zilelor de examene.

La clasa a IV-a, problema dată la lucrarea scrisă de matematică a fost primită cu bucurie de elevi: li s-a părut ușoară. Exactitatea calculelor, preciziunea raționamentului dovedite de marea majoritate a elevilor arată că ei sînt bine pregătiți la această disciplină. Răsfoind lucrările lor, învățătorul clasei a IV-a de la școala de 7 ani nr. 5 recunoaște: „Lucrează bine copiii, n-am ce spune".

...Elevii clasei a VII-a „A" de la școala medie nr. 2 sînt foarte emoționați. Instalați la catedră, membrii comisiei se mai sfătuiesc puțin, sub privirile întrebătoare și îngrijorate ale elevilor. Profesoara s-a ridicat. Foaia de hîrtie vibrează ușor în mîna ei. Anunță subiectele: „Analiza literară a poeziei „Împărat și proletar" de M. Eminescu" și „Analiza sintactică a textului...".

Un oftat de ușurare în toată clasa. Penițele încep a aluneca harnice. Elevii pornesc, mai toți, bine — dar din cauza grabei cîțiva fac greșeli de ortografie.

Sînt aduse la catedră primele lucrări. Deși cuprind, în general, aceleași idei — amintind explicațiile profesoarei — au totuși, fiecare, și o notă personală, care dovedește posibilitatea elevilor de a îmbrăca într-o formă proprie gîndurile și cunoștințele lor. Profesoara se uită necăjită peste lucrarea unuj băiat. „De cîte ori nu i-am atras atenția să recitească atent ceea ce scrie, ca să nu mai scape greșeli de ortografie! Nici acum nu le-a observat pe toate. N-or să ia toți notele cele mai mari".

Dar chiar dacă nu vor lua toți notele cele mai mari, profesoara nu va avea prilejul să pună nici nota patru. Străduințile ei de pînă acum elevii le-au răspuns cu lucrări care dovedesc cunoștințe temeinic însușite.

I. BADICA
I. CIOBANU

Și pentru elevii clasei a VII-a de la școala medie nr. 23 din Capitală examenul constituie un prilej de sărbătoare. In prima zi a examenului ei au dat lucrarea scrisă la limba română.

Trecînd în revistă cîteva dintre lucrările lor ne-am putut da seama că elevii au primit o bună pregătire și posedă cunoștințele prevăzute în programa claselor respective. Majoritatea elevilor au lucrat bine tema de gramatică, reușind să efectueze fără greșeli atît analiza frazei — extrasă din „Frații Jderi" de Mihail Sadoveanu — cît și analiza sintactică și morfologică a propoziției indicate.

Și prin felul cum au tratat tema de literatură elevii clasei a VII-a de la școala medie nr. 23 au dovedit că posedă cunoștințe mulțumitoare. Avînd de dezvoltat subiectul „Dragostea de patrie oglindită în opera lui Vasile Alecsandri", mulți elevi au exemplificat cele scrise cu numeroase citate din poeziile cu conținut patriotic ale scriitorului. Totodată, ei au arătat contribuția lui Vasile Alecsandri la realizarea unirii, a independenței de stat a țării noastre și la valorificarea tezaurului folcloric al poporului nostru, ca o expresie a patriotismului său.

Rezultatele obținute pînă acum la examen dovedesc străduința pe care au depus-o profesorii, în timpul anului școlar, pentru ca elevii să-și însușească cunoștințele și preocuparea lor, în perioada de recapitulare a materiei și în zilele premergătoare examenului, de a reîmprospăta cunoștințele din clasele anterioare.

N. COSTIN

Prima zi de examene la școala de 7 ani nr. 152 din București: elevii clasei a IV-a dau lucrare scrisă la limba română.

Pregătirea tineretului pentru viață

Dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, folosirea tehnicii înaintate în toate ramurile industriei și în agricultură, continua perfecționare a mijloacelor de producție pun în fața școlii sarcina de a crește un tineret bine pregătit, cu un larg orizont tehnic, care să fie capabil să folosească cele mai moderne mașini, să contribuie la creșterea producției și a productivității muncii.

Prima sarcină a școlii noastre este, deci, de a pregăti tineretul pentru muncă, pentru viață. In vederea realizării acestei sarcini Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat o serie de măsuri pe care cadrele didactice se străduiesc să le traducă în viață. Pentru a contribui la dezvoltarea multilaterală a tuturor aptitudinilor tinerilor și pentru a le da posibilitatea să-și aleagă cu mai multă ușurință viitoarea profesiune, s-a trecut, potrivit Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, la introducerea în școala de cultură generală a elementelor de politehnizare. Prin această măsură se urmărește ca, pe lîngă înarmarea elevilor cu cunoștințe de cultura generală, ei să primească și o temeinică pregătire pentru muncă, deprinzînd cunoștințe cu privire la principiile științifice de bază ale producției industriale și agricole, precum și deprinderi de folosire judicioasă a materialelor în procesul de producție, de mînuire a sculelor, a instrumentelor de măsurat și a utilajului simplu caracteristic pentru producția industrială și agricolă.

Pentru îmbunătățirea calității învățămîntului s-au elaborat noi planuri și programe de învățămînt, acordîndu-se un loc important obiectelor legate direct de învățămîntul politehnic — matematica, fizica, chimia, științele naturale, desenul — și s-au introdus în activitatea școlară lucrările practice de atelier și pe parcela experimentală.

Programele de fizică și chimie cuprind un număr mai mare de lucrări de laborator și de probleme, pentru a se asigura o mai adîncă înțelegere a aplicării în practică a legilor fizicii și chimiei. De asemenea, s-au introdus în programe noțiuni asupra unor procese de producție cît și descrieri ale unor utilaje și mecanisme ce stau la baza folosirii în producție, s-au prevăzut ore pentru excursii științifice. In programele de științe naturale s-au prevăzut lucrări practice în clasă și la colțul naturii vii, pentru întărirea cunoștințelor însușite la lecții.

Introducerea elementelor de politehnizare a început, în mod experimental, într-un număr restrîns de școli. După apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, acțiunea pentru politehnizarea învățămîntului de cultură generală s-a extins mult. In anul școlar 1956-1957 lucrările practice de atelier au fost introduse în 40 de școli de 7 ani și 82 de școli medii, iar în anul școlar 1957—1958 la încă 99 de școli de 7 ani și 101 școli medii.

Pentru desfășurarea în bune condițiuni a lucrărilor practice, Ministerul Învățămîntului și Culturii a sprijinit un număr însemnat de școli prin înzestrarea atelierelor acestora cu utilajul, sculele și materialele necesare. Un sprijin important au primit școlile din partea unor întreprinderi industriale și a unor unități agricole socialiste atît în ce privește înzestrarea lor cu materiale și utilaje, cît și în ce privește unele indicații tehnice. Deosebit de valoros a fost sprijinul material și tehnic acordat școlilor medii, elementare și de 7 ani de către uzinele „Grivița roșie", „23 August", „Clement Gottwald" și „Semănătoarea" din București, I.R.T.A — Mediaș, întreprinderile de construcții navale — Orșova, întreprinderea „Măgura Codlei", uzinele metalurgice Cugir, uzinele „Oțelul roșu", atelierele școlii profesionale din Timișoara etc.

Pentru legarea învățămîntului de producție este necesar ca fiecare școală de cultură generală să țină o legătură strînsă cu întreprinderile industriale și agricole din localitate, să folosească din plin sprijinul acestora în înzestrarea atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și terenurilor experimentale școlare cu unelte, aparate și utilaje, ca și în îmbunătățirea desfășurării lucrărilor practice de atelier și agricole.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat și difuzat în școli, în timp util, programele pentru desfășurarea lucrărilor practice de atelier la clasele V—XI și pentru lucrările agricole la clasele V—VII, însoțite de îndrumări metodice. Lucrările practice s-au organizat ținîndu-se seama de specificul economic al regiunii. La alegerea lucrărilor practice s-a avut în vedere aplicarea cunoștințelor cu privire la principiile și legile fizicii, chimiei, matematicii, științelor naturale care stau la baza procesului tehnologic al lucrărilor ce urmau să fie executate de elevi.

In general, elevii au manifestat interes pentru activitatea practică. Ei și-au însușit unele cunoștințe tehnice, au căpătat unele deprinderi de activitate practică, au învățat să mînuiască scule, instrumente de măsură și control, utilajul folosit în ateliere de tîmplărie, lăcătușărie, mecanică etc. și pe terenurile agricole. Sub îndrumarea maiștrilor-instructori și a profesorilor, elevii au reușit să execute obiecte utile (printre care numeroase materiale didactice cu care au fost înzestrate laboratoarele și cabinetele școlare). Elevii școlilor din centrele agricole au cultivat cereale și alte plante agricole și au confecționat o serie de piese pentru repararea mașinilor agricole.

Rezultate deosebite în înarmarea

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 4)

Consiliul superior al școlilor

Timp de zece ani, de la reforma din 1948, învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, dezvoltîndu-se în cadrul condițiilor specifice din țara noastră, și-a întemeiat și consolidat o structură proprie și și-a creat o tradiție. In tot acest timp, cadrele didactice, folosind în mod creator experiența pedagogiei înaintate sovietice și pe baza experienței proprii, și-au dezvoltat gîndirea pedagogică într-o măsură care poate fi socotită climatul deosebit al pedagogiei noastre.

La aceasta a ajutat mult Institutul de științe pedagogice. Sesiunile „lecturilor pedagogice" au devenit un fenomen obișnuit al vieții noastre pedagogice, punînd în discuție tot mai numeroase fapte din experiența școlii, tratate în lumina metodologiei științifice. „Revista de pedagogie", îngrijită de institut, devine tot mai mult locul de întîlnire al unor condeie competente, însemnînd lună de lună mersul înainte al științei noastre pedagogice.

Și în cadrul institutelor de perfecționare învățătorii și profesorii vin în contact cu cele mai noi aspecte ale metodelor predării științifice și găsesc un mediu favorabil pentru a-și valorifica sau a și întregi experiența profesională și pentru a-și găsi orientarea ideologică justă.

Problemele pe care le ridică practica curentă în cursul anului școlar și bilanțul realizărilor și deficiențelor din acest timp se dezbat în cercul mai restrîns al consfătuirilor raionale, care au rolul de a scoate la lumină progresele realizate în raionul respectiv, subliniind concret eforturile și lipsurile. Discuțiile purtate în plenare sau în secții pe teme mai generale, sugerate de minister sau de organele de învățămînt locale, sînt pentru cadrele didactice un prilej de a-și pune în valoare pregătirea pedagogică și de a-și însuși din experiența altora procedee și metode care să le îmbunătățească munca.

Într-un cadru încă și mai restrîns, dar cu destulă eficiență cînd sînt bine orientate și cu posibilitatea de pătrundere în adîncime, cercurile pedagogice și consiliile pedagogice sprijină procesul de învățămînt, în grupe de școli sau înăuntrul unei singure școli, prin analiza diferitelor aspecte metodice pe care viața școlară le scoate la iveală în desfășurarea ei zilnică.

„Gazeta învățămîntului", organ pedagogic de largă circulație, face legătura între minister și masa cadrelor, pe de o parte publicînd materiale de îndrumare pe baza directivelor date de organele de conducere, iar pe de altă parte făcînd un loc din ce în ce mai larg materialelor care reflectă activitatea școlilor și a cadrelor didactice. Gazeta reflectă, într-o bună măsură, problemele care frămîntă masa învățătorilor și a profesorilor, înregistrează și interpretează faptul curent, pozitiv sau negativ, și îl trimite în discuția generală sau confirmă și popularizează bunele experiențe, creînd astfel premisele unei vaste documentații care poate servi viitorului teoretician sau viitorului istoric al experienței noastre pedagogice.

In diferitele forme de activitate arătate mai sus cadrele didactice sînt în mod susținut solicitate să cugete asupra fenomenului didactic, să-l analizeze și să-l verifice, îmbunătățindu-și continuu munca. Progresul realizat în multe privințe în învățămîntul nostru de cultură generală, profesional și tehnic nu s-ar putea explica decît tocmai prin această susținută solicitare.

Dacă, totuși, învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic mai are, încă, o sumă de probleme nesatisfăcător rezolvate, aceasta se datorește, fără îndoială, și faptului că aceste forme de dezbatere colectivă a problemelor de învățămînt nu au o legătură permanentă între ele, își duc adesea activitatea pe linii proprii și cu rezultate care nu reușesc să circule pe tot orizontul vieții școlare.

Credem că, din acest punct de vedere, Consiliul superior al școlilor are datoria să determine apropierea mai strînsă a activității acestora de sarcinile concrete și imediate ale școlii în etapa ei actuală de dezvoltare. Consiliul trebuie să contribuie la întărirea frontului comun al masei pedagogilor pentru consolidarea unei culturi care să corespundă condițiilor actuale și de perspectivă ale construirii socialismului. Ca organ consultativ, consiliul trebuie, în sfîrșit, să informeze conducerea ministerului în problemele mari ale Departamentului școlilor și să contribuie la luarea unor măsuri care se desprind din experiența muncii pedagogice, desfășurate sub toate aspectele.

Fenomenul didactic, oricît de încadrat în norme și în reguli, în practica curentă rămîne totuși fapt de creație, potrivit măiestriei pedagogice a celui care-l creează. Elementul care îl determină este clasa de elevi, acea gamă variată de dispoziții și de aptitudini care-i solicită profesorului încordarea intensă a forțelor sale creatoare. De alt fel, aceasta constituie și farmecul deosebit al muncii sale. Dar cîte din aceste fapte de creație nu rămîn necunoscute, cîte din ele se încheagă în puncte de vedere sistematic susținute sau științific fundamentate?

Larga consultare pentru îmbunătățirea învățămîntului organizată de minister în aprilie 1956 a deschis poarta tuturor sugestiilor, multor puncte de vedere inspirate de practica nemijlocită și a constituit o ambianță de opinii, un consens general de concluzii care au dus la măsurile luate prin Hotărîrea partidului și guvernului din iulie 1956.

Un organ de consultare periodică este Consiliul superior al școlilor. Toate problemele de interes general privind îmbunătățirea continuă a învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic vor fi dezbătute de acest for: cercetarea științifică, conținutul învățămîntului, educația tineretului, baza materială, programele și manualele etc. Activitatea sa va consta în ședințele biroului consiliului, în ședințele plenare, în cercetări pe teren, în anchete pe probleme și în alte forme pe care le va dicta practica în desfășurarea ei.

Vechea experiență a celor mai multe din cadrele numite în consiliu, prezența părinților, a tehnicienilor și a conducătorilor de întreprinderi, participarea sfaturilor populare prin șefii secțiilor de învățămînt și a unor organizații obștești sînt o garanție că problemele discutate în consiliu și hotărîrile adoptate vor avea la bază păreri autorizate din diferite sectoare interesate în problemele de învățămînt și vor asigura un sprijin eficient măsurilor care vor decurge din aceste hotărîri.

Acest larg activ, organizat în jurul conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii este, totodată, semnul recunoașterii și încrederii ce se acordă muncii asidue a cercetătorilor și a cadrelor și prețului ce ce pune pe experiența care s-a cîștigat după trecerea celor zece ani de la reforma învățămîntului.

PETRE DRAGOIESCU
președintele Consiliului superior al școlilor

În apărarea păcii și a valorilor civilizației universale

Cadrele didactice din instituțiile de învățămînt superior din Capitală s-au adunat joi după-amiază în mare număr în aula Facultății de științe juridice a Universității „C. I. Parhon" pentru a-și manifesta poziția hotărîtă de luptători pentru apărarea păcii și a valorilor civilizației universale.

In prezidiul ședinței au luat loc rectori și profesori de la toate instituțiile de învățămînt superior din Capitală. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, rectorul Universității „C. I. Parhon", care a dat citire Apelului adresat de Consiliul științific al acestei universități oamenilor de știință din universitățile și instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară, pentru apărarea păcii și împotriva folosirii energiei nucleare în scopuri de distrugere.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la adunare. In cuvîntul său, acad. prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică, a ilustrat prin cifre grăitoare primejdia pe care o reprezintă pentru omenire creșterea radioactivității în atmosferă, datorită experiențelor cu arme nucleare. Intr-o epocă în care energia atomică dă posibilitate omenirii să dispună de noi surse imense de energie care pot fi puse în slujba binelui și progresului tuturor, încercările criminale de a face un război atomic trebuie împiedicate cu orice chip să se realizeze. Datoria noastră ca oameni care vrem ca știința să fie pusă în serviciul omului este să luptăm în acest sens.

Prof. dr. T. Burghele, rectorul Institutului medico-farmaceutic, a spus între altele: „Nu putem îngădui ca epoca noastră, care trebuie să ducă tot mai departe străduințele de milenii a omenirii de a construi și a cunoaște, să fie o epocă de distrugere a cuceririlor civilizației. Vom lupta pentru evitarea unui război monstruos și pentru încetarea exploziilor experimentale cu arme atomice și a celorlalte acțiuni care ar putea favoriza într-un fel sau altul războiul".

Prof. univ. Gh. C. Stere, vorbind în numele corpului didactic al Institutului de științe economice și planificare „V. I. Lenin", a spus între altele: „Noi, profesorii, care pregătim generații de oameni de știință, tehnicieni, economiști, înțelegem ca rezultatele muncii noastre să fie destinate vieții și progresului, iar nu distrugerii. De aceea ne alăturăm oamenilor cinstiți din întreaga lume spunînd un nu hotărît războiului, nu experiențelor cu arme atomice, nu provocărilor de tot felul. Cerem să se ajungă la o înțelegere internațională printr-o conferință la cel mai înalt nivel, așa cum a propus guvernul U.R.S.S."

Prof. C. Dinculescu, rectorul Institutului politehnic din București, a subliniat adeziunea totală a cadrelor didactice din acest institut la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon". In același sens a vorbit prof. N. Zamfirescu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu".

Acad. Iorgu Iordan a dat citire mesajelor primite din partea instituțiilor de învățămînt superior din țară care aderă cu însuflețire la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon" și anunță o serie de acțiuni pe care le vor întreprinde în spiritul acestui apel.

La sfîrșit, cei prezenți au aderat în unanimitate la Apelul Consiliului științific al Universității „C. I. Parhon" și, într-o atmosferă de mare însuflețire, au semnat acest apel.

„În întîmpinarea „Zilei învățătorului"

...au loc, la clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală, intense pregătiri. Colectivul de teatru pregătește, în regia actorului emerit George Mărutză, comedia „Colivia cu sticleți" de Lascăr Sebastian și Silviu Georgescu. Piesa va fi prezentată în premieră la 30 iunie a.c.

Un interesant spectacol se anunță a fi și concertul pe care-l pregătesc corul, orchestra și echipa de dansuri ale cadrelor didactice din București pentru festivitatea pe care clubul o va organiza în cinstea învățătorilor și profesorilor fruntași.

In cinstea „Zilei învățătorului" clubul mai organizează o expoziție de pictură, excursii la Snagov și întîlniri între profesorii fruntași din cele 8 raioane ale Capitalei. Cercul plastic al clubului deplasează, cu prilejul „Zilei învățătorului", la casa de cultură din Reșița, o expoziție care cuprinde cele mai valoroase lucrări ale profesorilor de desen din București.

ACUM 10 ANI ȘI ASTĂZI

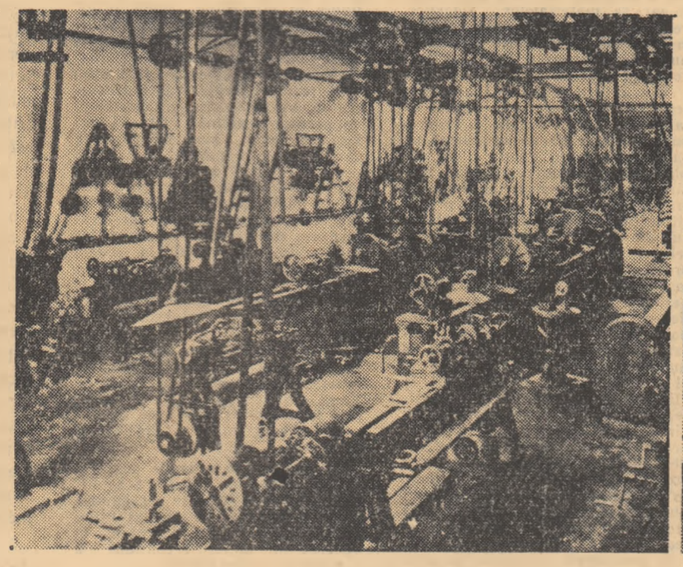

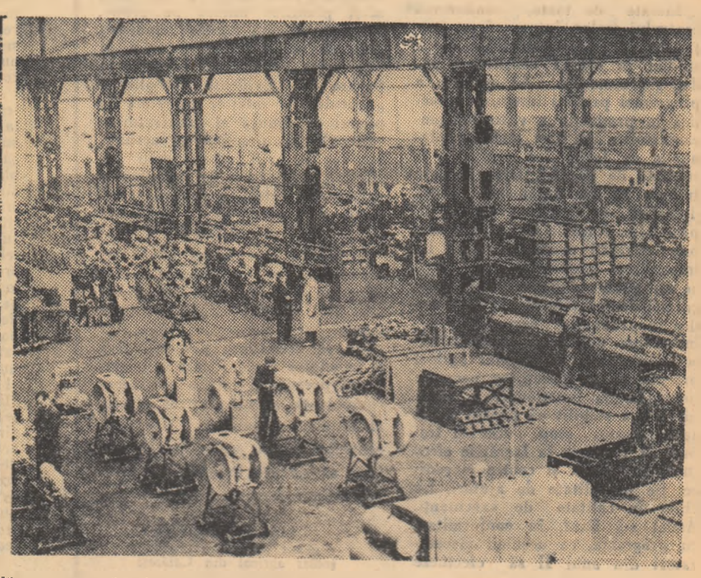

In cliseul din stînga: unul din atelierele uzinei „Timpuri Noi" din Capitală, așa cum arăta înainte de naționalizare; în cliseul din dreapta: interiorul actual al halei de montaj a uzinei; în primul plan, diverse tipuri de motoare și compresoare în faza de finisare.

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Extinderea rețelei școlilor în învățământul agricol

INTERVIU
cu tovarășul Vasile Pungan
director general al Direcției generale de învățământ din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Marile sarcini care stau în fața agriculturii patriei noastre în perioada actuală pun în fața școlilor profesionale și tehnice din sectorul agricol cerințe tot mai mari în ceea ce privește asigurarea cadrelor de muncitori și tehnicieni cu o înaltă pregătire agrotehnică, capabili să contribuie, cu elanul și priceperea lor, la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Pentru a afla ce măsuri se iau în vederea îndeplinirii acestor cerințe am solicitat un interviu tovarășului Vasile Pungan, director general al Direcției generale de învățământ din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

INTREBARE: Care au fost rezultatele obținute în ultima perioadă pe linia pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni necesari agriculturii noastre socialiste?

RĂSPUNS: Transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției ei la înălțimea cerințelor economiei socialiste sînt de neconceput fără înarmarea întregii mase de producători agricoli cu cunoștințele agricole necesare, precum și fără a asigura o conducere calificată a tuturor sectoarelor de producție.

Tocmai de aceea în anii puterii populare s-a dat o largă extindere învățămîntului agricol de toate gradele și, în special, celui pentru pregătirea muncitorilor calificați și a maiștrilor necesari agriculturii. Prin rețeaua unităților de învățămînt agricol s-au pregătit pînă în prezent 15.895 cadre de tehnicieni și peste 80.000 muncitori calificați, care au absolvit diferite școli profesionale sau cursuri de calificare.

Totodată, pe măsura extinderii sectorului cooperatist, s-a dat o atenție tot mai mare pregătirii de cadre pentru gospodăriile agricole colective. Numai în doi ani, cursurile și școlile organizate pentru aceste cadre au dat 1.340 președinți și brigadieri, 1.960 contabili și 128 președinți pregătiți prin școlile speciale de organizatori G.A.C.

În ultima perioadă s-a pus accent mai mare pe pregătirea practică și economică a viitorilor tehnicieni și maiștri.

INTREBARE: Care sînt măsurile preconizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în vederea organizării unui învățămînt agricol de masă?

RĂSPUNS: Pentru transformarea învățămîntului profesional agricol într-un învățămînt de masă — sarcină deosebit de importantă trasată la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii de la Constanța — Ministerul Agriculturii și Silviculturii elaborează în prezent un plan de măsuri pentru o perioadă mai lungă de timp. Acest plan prevede extinderea rețelei școlilor pentru a putea cuprinde un număr cît mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-uri și din rîndurile țărănimii muncitoare. Se va îmbunătăți amplasarea școlilor agricole, în funcție de specificul producției și nevoile de cadre ale fiecărei regiuni. Școlile vor fi înzestrate cu gospodării didactice corespunzătoare profilului unităților de învățămînt respective. Ele vor fi organizate astfel încît elevii să-și poată verifica cunoștințele teoretice, să cunoască îndeaproape problemele organizării și conducerii producției agricole în condițiile marii gospodării socialiste. Concomitent cu aceasta va trebui continuată acțiunea de înzestrare a gospodăriilor didactice cu tractoarele, mașinile agricole și utilajele folosite în producția agricolă, astfel încît fiecare gospodărie didactică să-și poată îndeplini sarcinile de producție ca orice întreprindere agricolă productivă.

Totodată ministerul nostru studiază posibilitatea organizării învățămîntului agricol într-un sistem de învățămînt unitar. Este vorba aici de un studiu adînc, care să țină seama de condițiile specifice ale agriculturii noastre, de experiența acumulată pînă acum în acest domeniu, să folosească experiența bună a învățămîntului nostru agricol din trecut și să valorifice din plin experiența Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste.

INTREBARE: Cum pot contribui profesorii școlilor de cultură generală din întreaga țară la dezvoltarea învățămîntului profesional agricol și la transformarea acestuia într-un învățămînt de masă?

RĂSPUNS: Școlile elementare și medii din întreaga țară și, în special, cele din mediul sătesc sînt cele care trebuie să îndrume tineretul de vîrstă școlară către însușirea unor meserii agricole. Învățătorii și profesorii au un mare rol în această muncă, întrucît lor le revine sarcina de a găsi formele cele mai potrivite pentru a insufla copiilor dragostea pentru agricultură.

Pe această linie socotesc că are o mare importanță munca profesorilor care predau științele naturale în clasele V—VII, deoarece în aceste clase elevii studiază pentru prima dată în mod sistematic fenomenele din lumea organismelor vegetale și animale. De metodele folosite în predarea științelor naturale în clasele V—VII depinde formarea la elevi a concepției că agricultura se bazează pe metode științifice, depinde dezvoltarea interesului și dragostei pentru munca agricolă. Cred, de asemenea, că trebuie să se acorde o mare atenție activității elevilor pe loturile școlare, deoarece această activitate constituie prima practică agricolă sistematică a elevilor. Socotesc că ar fi bine să se extindă numărul cercurilor de tineri naturaliști, care au dat și pînă acum rezultate frumoase.

Pregătirea învățătorilor și profesorilor de științe naturale trebuie să se realizeze, după părerea mea, ținîndu-se seama de partea aplicativă a acestora — și anume, de practica agriculturii. De aceea ar fi bine ca în școlile și institutele pedagogice, ca și la facultățile de biologie să se predea discipline agronomice, cu atît mai mult cu cît majoritatea absolvenților acestora vor lucra în mediu sătesc.

Cred că o legătură mai strînsă între școlile de cultură generală și cele de agricultură ar putea ajuta atît elevilor cît și profesorilor din învățămîntul elementar și mediu să cunoască mai îndeaproape problemele agriculturii. S-ar putea organiza pe această linie schimburi de experiență între cadrele didactice, efectuarea de lucrări practice în gospodăriile didactice ale școlilor agricole, sprijinirea școlilor de cultură generală cu material didactic agricol și acordarea asistenței tehnice pe loturile școlare.

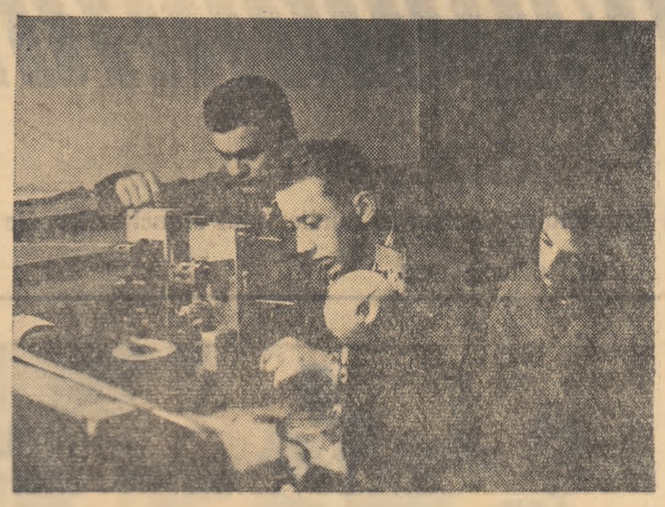

Ucenicii Ion Dinu, Mircea Ionescu și Constantin Ivan din anul III al școlii profesionale din Izvorul Mureșului la practică în atelierul de radiofonie.

LA ȘCOALA PROFESIONALĂ DIN IZVORUL MUREȘULUI

În depresiunea Gurghiului, la poalele masivului Gretei, foarte aproape de izvorul Mureșului, se află un mare grup de vile vesele și atrăgătoare. Aci locuiesc și învață 171 de tineri ucenici cu deficiențe fizice. Aflîndu-se tot timpul sub supravegherea atentă a medicilor, urmînd tratamente moderne, ei își întăresc sănătatea și își însușesc totodată meseria aleasă.

Activitatea școlii se desfășoară într-un număr de 39 vile utilate și amenajate spre a servi drept săli de clasă, club, bibliotecă, dormitoare, cantină etc.

Pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de pregătire a ucenicilor, s-au construit de curînd ateliere înzestrate cu tot utilajul necesar. Aci, pe baza unui plan de producție, ucenicii lucrează la construirea aparatelor de radio, la confecționarea mașinilor de gătit și încălzit, la confecționarea de mobilier, de diferite unelte etc. Ei se pregătesc astfel spre a deveni radiofoniști-constructori, lăcătuși-mecanici, tinichigii și tîmplari. La sfîrșitul acestui lunii vor absolvi cursurile școlii și vor intra în producție 33 de lăcătuși-mecanici, 25 de tinichigii și 13 radiofoniști.

Pentru o cît mai bună pregătire a ucenicilor în perioada examenelor, conducerea școlii, în frunte cu directorul Eugen Petrovici și maistrul șef Petru Detta, a alcătuit un plan amănunțit de măsuri privind sarcinile cadrelor didactice. Este demnă de menționat activitatea desfășurată pentru pregătirea examenelor de către profesorul de tehnologie Nicolaie Tănase și maiștri-instructori Romulus Balaș și Procopie Crulicovschi. Aceștia au organizat consultații individuale și colective și demonstrații practice, fapt care a contribuit mult la sistematizarea cunoștințelor căpătate de ucenici în timpul anului.

Ținîndu-se seama de necesitatea de a întări sănătatea ucenicilor, în școală s-au luat o serie de măsuri spre a se evita surmenarea lor în această perioadă. S-a asigurat, astfel, odihna obligatorie de după amiază, care este respectată cu strictețe de ucenici.

Intrați în anul I cu debilități fizice, absolvenții școlii profesionale din Izvorul Mureșului vor pleca în producție complet sănătoși și, totodată, bine pregătiți pentru a exercita diferite meserii. Aceasta reprezintă o mărturie vie a grijii deosebite a statului nostru democrat-popular față de tinerele vlăstare ale patriei.

I. SIMIAN

Sfîrșit de an în școlile industriei bunurilor de consum

În aceste săptămîni elevii școlilor profesionale și tehnice ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum se pregătesc intens pentru examene, care vor începe la data de 15 iunie.

Încă din luna martie ministerul a dat cadrelor didactice îndrumări amănunțite cu privire la recapitularea materiei. Aceste îndrumări s-au bazat pe experiența valoroasă dobîndită în anii trecuți în școli în legătură cu sistematizarea, adîncirea și consolidarea cunoștințelor și deprinderilor practice ale ucenicilor și elevilor. Acum, în majoritatea școlilor munca de recapitulare se desfășoară organizat, pe baza unor planuri alcătuite special în acest scop și aprobate de consiliile pedagogice. Așa stau lucrurile, bunăoară, la școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Industria Linei"-Timișoara, „Kirov"-București, „7 Noiembrie"-Sibiu. În aceste școli planurile de recapitulare finală au fost alcătuite în urma unei analize amănunțite a nivelului de pregătire al ucenicilor la fiecare clasă și disciplină în parte, pe baza cunoașterii dificultăților ce le-au întîmpinat ucenicii în cursul anului și a lacunelor existente în cunoștințele lor. Ca urmare a acestei pregătiri serioase, mulți profesori reușesc să țină lecții de recapitulare care constituie la fixarea cunoștințelor, la legarea lor într-un sistem mai închegat, la înțelegerea mai adîncă a problemelor. Lecțiile recapitulative desfășurate în aceste școli nu constituie o reluare mecanică a cunoștințelor studiate, ci o activitate creatoare, care lărgește și adîncește pregătirea ucenicilor și elevilor.

O contribuție importantă la buna desfășurare a recapitulării o aduc, în numeroase școli, cabinetele tehnico-metodice. Prin folosirea materialului bibliografic de specialitate, a machetelor de mașini și utilaje sau a diferitelor planșe tehnologice existente în aceste cabinete, cadrele didactice înlătură caracterul abstract, teoretic al lecțiilor de recapitulare, determinîndu-i pe ucenici și elevi să lege în mod logic cunoștințele teoretice de problemele practice ale întreprinderilor în care se pregătesc să lucreze. Așa procedează, de exemplu, cadrele didactice de la școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Industria Linei"-Timișoara, „7 Noiembrie"-Sibiu, „30 Decembrie"-Arad, „Industria Textilă"-Lugoj, „Victoria"-Cisnădie etc.

În cadrul orelor de consultație profesorii îndrumă studiul individual al elevilor, arătîndu-le cum să învețe, ce procedee să folosească pentru a izbuti să sistematizeze volumul mare de cunoștințe pe care trebuie să-l însușească.

Și diriginții se preocupă îndeaproape de pregătirea ucenicilor și elevilor pentru examene. Ei țin consfătuiri speciale cu părinții și îi vizitează la domiciliu pentru a-i ajuta să stabilească un regim just de muncă și odihnă al copiilor lor în perioada de recapitulare. Diriginți ca Ilinca Florea de la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Tehnometal"-București, Emil Pitiș de la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Victoria"-Cisnădie, Zina Tăbăcaru de la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Filimon Sîrbu"-București etc. îndrumă cu pricepere colectivele de ucenici și elevi pentru întărirea simțului de răspundere al acestora față de învățătură, le stimulează interesul pentru consolidarea cunoștințelor, determinîndu-i să lucreze cu însuflețire în vederea pregătirii examenelor.

Dar pregătirea pentru examene nu se limitează numai la recapitularea cunoștințelor teoretice. O foarte mare însemnătate se acordă pregătirii practice pentru examene, pregătire care se desfășoară în atelierele-școală și în întreprinderi. De pildă, în frumoasele și bine utilatele ateliere de țesătorie ale centrului școlar de pe lîngă întreprinderea „Victoria"-Cisnădie sau în atelierele centrului școlar de pe lîngă întreprinderea „Industria Linei"-Timișoara, maiștrii-instructori ca Ioan Cosma, Mihai Canciu, Emil Vereș și Nicolae Bucovineanu lucrează individual și colectiv cu ucenicii pentru a le desăvîrși deprinderile necesare meseriei de țesător. Indeosebi se remarcă țesăturile realizate de ucenicii și elevii centrelor școlare de pe lîngă întreprinderile „Victoria"-Cisnădie, „Industria Linei"-Timișoara și „Industria Textilă"-Lugoj, încălțămintea executată de ucenicii de la școlile de pe lîngă întreprinderile „Kirov" din București și „Ianoș Herbak" din Cluj, ca și strungurile sau motoarele electrice construite la centrul școlar de pe lîngă întreprinderea „Encel Mauriciu"-Tg. Mureș și la școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Nicovala"-Sighișoara.

Lucrările practice efectuate de ucenicii și elevii din majoritatea școlilor profesionale și tehnice ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, ca și cunoștințele teoretice ale acestora arată că ei se pot prezenta la examene cu o îndreptățită încredere în forțele proprii.

Ing. PAUL PRECUPEȚU
șeful serviciului de învățămînt din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum

Exemple demne de urmat

Cu prilejul schimbului de experiență organizat recent între cercurile pedagogice din școlile profesionale și tehnice a ieșit în evidență preocuparea deosebită a unor cadre didactice pentru organizarea cabinetelor școlare și dotarea acestora cu un bogat material didactic. Sprijinite de conducerile școlilor lor, aceste cadre didactice au format, cu ajutorul ucenicilor, colective de confecționare a materialelor didactice, realizînd astfel materiale valoroase, deosebit de necesare școlilor în buna desfășurare a instruirii teoretice și practice.

Așa au procedat, bunăoară, profesorii C. Dinu și Alex. Djighit de la școala profesională „Progresul"-Brăila, care au organizat un cabinet de desen tehnic și un cabinet de tehnologia meseriei, reușind să confecționeze aproape tot materialul didactic necesar predării lecțiilor. De asemenea, cabinetul de desen organizat la școala tehnică de maiștri din Galați de profesorul Vasile Cerchezeanu a fost îmbogățit numai în ultima perioadă cu peste 50 de planșe de desen. La rîndul lor, cadrele didactice care predau la centrul școlar agricol din Buzău au reușit să îmbogățească materialul didactic al centrului școlar cu circa 800 de planșe care contribuie la pregătirea temeinică a viitoarelor cadre din sectorul agricol. Din inițiativa acelorași cadre didactice au fost dezvoltate și cabinetele centrului școlar, astfel încît acesta dispune în momentul de față de cele mai bune condiții pentru desfășurarea lecțiilor în cabinetele de fizică, electrotehnică, educație politică etc.

O preocupare deosebită în problema confecționării materialului didactic se remarcă și în școlile profesionale și tehnice din Constanța. Școala profesională de construcții din acest oraș, de pildă, a organizat o expoziție în cadrul căreia a prezentat piese în miniatură reprezentînd diferite construcții și clădiri, macarale, excavatoare, betoniere etc. Numeroșii vizitatori ai acestei expoziții și-au arătat admirația față de realizările cadrelor didactice, realizări care arată în mod concret succesele obținute în pregătirea muncitorilor calificați din sectorul construcții.

Merită relevată și inițiativa luată de conducerea școlii pentru realizarea atelierelor de instructaj prin resurse locale. Sub îndrumarea maiștrilor-instructori, colectivul de ucenici a adunat circa 20.000 kg. fier vechi prin valorificarea căruia s-au cumpărat materialul necesar celor 30 de bancuri individuale de lucru pentru ucenici, truse de unelte și alte utilaje. Prin munca voluntară a ucenicilor, desfășurată sub conducerea maiștrilor instructori, s-a construit în școală un atelier mecanic model care îndeplinește toate condițiile tehnice și metodice și s-au amenajat ateliere corespunzătoare de zidărie și tîmplărie.

Au obținut rezultate asemănătoare și alte școli, printre care se remarcă școala profesională de pe lîngă șantierul naval din Tr. Severin, școala profesională de ucenici „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște etc.

Urmînd aceste exemple pozitive, cadrele didactice din toate școlile profesionale și tehnice au datoria să lupte pentru îmbogățirea utilajului școlilor în care lucrează în vederea îmbunătățirii continue a procesului de învățămînt.

Ing. ED. CUPFER

Viitorii mecanizatori agricoli la practică

La 1 iunie, ucenicii mecanizatori din anii I și II ai centrului nostru școlar au plecat la practica de producție.

Experiența acumulată în timpul desfășurării practicii în producție a ucenicilor anului III (care au început această activitate la 15 martie) ne-a dovedit încă o dată că, pentru asigurarea aplicării și respectării întocmai a programei de instruire practică în producție, este necesară o pregătire amănunțită și o planificare riguroasă. De aceea practica în producție a ucenicilor mecanizatori din anii I și II a fost precedată de o importantă muncă de pregătire.

Înainte de toate, conducerea centrului școlar, împreună cu profesorii și maiștrii-instructori, a studiat în cadrul consiliului pedagogic metodele de aplicare a programei privind instruirea practică în producție a viitorilor mecanizatori. Au fost stabilite planurile de lecții ce urmau a fi studiate de ucenici, felul în care trebuie să fie organizată munca didactică în timpul practicii în producție, formele de control asupra instruirii ucenicilor etc. La întocmirea planurilor de lecții ne-am ghidat după cerințele programei de învățămînt pentru practica în producție, care urmărește înarmarea ucenicilor mecanizatori cu cunoașterea utilajului agricol precum și a operațiilor necesare pentru buna funcționare a mașinilor. S-a stabilit că pentru realizarea acestui scop ucenicii trebuie să ia parte la lucrările efectuate în S.M.T. și centre mecanice, fie în calitate de ajutori, fie chiar în calitate de executanți. Astfel s-a fixat, în conformitate cu programa, ca ucenicii mecanizatori din anul II să efectueze lucrări de demontare și montare a tractoarelor, a mașinilor agricole, precum și lucrări de întreținere a mașinilor, participînd totodată la efectuarea lucrărilor pe teren în calitate de ajutori-tractoriști. Pentru ucenicii din anul I, programa de instruire practică în producție cuprinde lucrări de lăcătușărie, fierărie, sudură, mașini-unelte etc.

Toți ucenicii vor trece prin rotație la toate secțiile, unde vor lucra sub directa supraveghere a unui maistru-mecanic.

Experiența de pînă acum a dovedit că graficul de rotație dă maiștrilor-instructori posibilitatea să-și planifice munca pe grupe, să țină evidența temelor îndeplinite, să noteze formele muncii instructive ce trebuie folosite în fiecare zi. Evidența îndeplinirii graficului de rotație, împreună cu planul de muncă al maistrului și carnetele de practică ale ucenicilor vor da conducerii școlii la sfîrșitul perioadei de practică o prezentare fidelă a muncii efectuate, a deprinderilor dobîndite de ucenicii mecanizatori.

Știind că organizarea unei temeinice instruiri practice a ucenicilor nu este posibilă fără o colaborare strînsă, rodnică între școală și conducerile unităților unde se desfășoară practica, fără o temeinică planificare și evidență precum și fără o conducere competentă și un control efectiv al muncii ucenicilor, colectivul centrului nostru școlar se străduiește să asigure îndeplinirea tuturor acestor cerințe.

Ing. C. COSTEA
director adjunct al centrului școlar agricol din Călărași

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Precizări cu privire la reexaminarea profesională

Cu privire la reexaminarea profesională a cadrelor didactice care au întrerupt învățămîntul mai mult de 2 ani și care, în prezent, solicită încadrarea în învățămînt, se fac următoarele precizări:

Întreruperea de 2 ani se calculează pentru intervalul de la data absolvirii facultății și nu de la data obținerii examenului de stat. Întreruperea se socotește pe ani școlari. Timpul servit în învățămîntul superior, academii militare, școli tehnice și profesionale în funcțiunea de profesor, lector, asistent, preparator, nu se socotește ca întrerupere. Cadrele didactice care au întrerupt învățămîntul mai mult de 2 ani, dar care în acest timp au suplinit neîntrerupt la diferite școli, nu vor fi supuse reexaminării profesionale dacă de la data expirării celor 2 ani pînă la data încadrării ca suplinitor nu au trecut mai mult de 90 de zile.

Profesorii-maiștri de lucrări practice, lucru, gospodărie care solicită încadrarea în învățămînt în urma introducerii acestor obiecte în planurile de învățămînt, nu vor fi supuși reexaminării profesionale. De asemenea, directorii de cămine culturale și case de cultură raionale sau regionale care au fost promovați în aceste munci din învățămînt nu vor fi supuși reexaminării profesionale la întoarcerea la post (catedră), indiferent de timpul cît au îndeplinit această funcție.

Cadrele didactice, încadrate în cursul anului școlar 1957/1958 în învățămînt, dar care intră în prevederile instrucțiunilor privind reexaminarea profesională, vor trece reexaminarea în acest an școlar, chiar dacă au fost cuprinse la cursurile de perfecționare.

Comisiile pentru examenul de stat la școlile pedagogice

Examenul de stat la școlile pedagogice începe în toată țara în ziua de 10 iunie a.c., orele 8 dimineața. Publicăm mai jos școlile unde vor funcționa comisiile, școlile ai căror candidați se vor prezenta la examen, precum și președinții comisiilor.

REGIUNEA BACĂU: școala pedagogică de învățători Bacău (comisia nr. 1, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Bacău); președinte — prof. Grigoraș Maria.

REGIUNEA BAIA MARE: școala pedagogică de învățători Carei (comisia nr. 2, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Carei); președinte — prof. Ambruș Vera.

REGIUNEA CLUJ: 1) școala pedagogică de învățători Cluj (comisia nr. 3, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cluj); președinte — prof. Chindea Teodor. 2) școala pedagogică de învățători Abrud (comisia nr. 4, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Abrud); președinte — prof. Moldovan Nicolae. 3) școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Cluj (comisia nr. 5, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară și cei de la școala pedagogică de educatoare cu limba de predare maghiară Cluj); președinte — prof. Szabo Aurora. 4) școala pedagogică de educatoare Cluj (comisia nr. 6, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de educatoare Cluj); președinte — prof. Morărescu Elvira.

REGIUNEA CONSTANȚA: școala pedagogică de învățători Constanța (comisia nr. 7, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Constanța); președinte — prof. Rivalet Lucia.

REGIUNEA CRAIOVA: școala pedagogică de învățători Craiova (comisia nr. 8, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Craiova); președinte — inspector Trăistaru Ion.

REGIUNEA GALAȚI: școala pedagogică de învățători Galați (comisia nr. 9, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Galați); președinte — inspector Munteanu Mariana.

REGIUNEA HUNEDOARA: școala pedagogică de învățători Deva (comisia nr. 10, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Deva); președinte — inspector Săvulescu Ion.

REGIUNEA IAȘI: 1) școala pedagogică de învățători Iași (comisia nr. 11, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Iași); președinte — prof. Petrescu Ioan. 2) școala pedagogică de învățători Bîrlad (comisia nr. 12, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Bîrlad); președinte — prof. Gheoroaie Ilie.

REGIUNEA ORADEA: școala pedagogică de învățători Oradea (comisia nr. 13, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Oradea); președinte — inspector Costin Titus.

REGIUNEA PITEȘTI: școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel (comisia nr. 14, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel); președinte — prof. Stănculescu Ilie.

REGIUNEA PLOEȘTI: școala pedagogică de învățători Buzău (comisia nr. 15, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Buzău); președinte — prof. Tane Nicolae.

REGIUNEA STALIN: școala pedagogică de învățători Sibiu (comisia nr. 16, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Sibiu); președinte — inspector Armeanu.

REGIUNEA SUCEAVA: 1) școala pedagogică de învățători Gura Humorului (comisia nr. 17, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Gura Humorului); președinte — inspector Gafița Diogene. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare ucraineană Siret (comisia nr. 18, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare ucraineană Siret); președinte — inspector Racocea Roman.

REGIUNEA TIMIȘOARA: 1) școala pedagogică de învățători Timișoara (comisia nr. 19, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători și școala pedagogică de educatoare Timișoara); președinte — prof. Dijmărescu Dumitru. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare sîrbă Timișoara (comisia nr. 20, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare sîrbă Timișoara); președinte — prof. Sablici Dușan. 3) școala pedagogică de învățători cu limba de predare germană Timișoara (comisia nr. 21, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare germană Timișoara); președinte — prof. Klein Fridolin. 4) școala pedagogică de învățători Arad (comisia nr. 22, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Arad); președinte — prof. Găvănescu Eduard.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ: școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Odorhei (comisia nr. 23, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare maghiară Odorhei); președinte — prof. Tittel Andrei.

ORAȘUL BUCUREȘTI: 1) școala pedagogică de învățători București (comisia nr. 24, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători București); președinte — prof. Popescu Maria. 2) școala pedagogică de învățători cu limba de predare rusă București (comisia nr. 25, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători cu limba de predare rusă București); președinte — prof. Seniatinski Simion. 3) școala pedagogică de educatoare București (comisia nr. 26, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de educatoare București); președinte — inspector Sîrbu Maria.

Acordarea de titluri și recompense cadrelor din școlile profesionale și tehnice

Cadrele didactice calificate ce funcționează la școlile profesionale, școlile de meserii, tehnice și tehnice de maiștri au dreptul la aceleași distincții și recompense ca și cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală și anume: — evidențieri în bani, titlul de „învățător fruntaș" sau „profesor fruntaș", titlul de „învățător emerit" sau „profesor emerit", diferite medalii și ordine ale R.P.R.

Evidențierile în bani se dau sub formă de premii trimestriale. Titlul de „învățător fruntaș" sau „profesor fruntaș" se acordă de Ministerul Învățămîntului și Culturii la propunerea ministerelor de resort, iar titlul de „învățător emerit" sau „profesor emerit", ca și medaliile și ordinele, se acordă de Prezidiul Marii Adunări Naționale la propunerea Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Informații

În anul acesta nu vor avea loc cursuri de îndrumare pentru cadrele didactice de la clasele V-VII fără calificarea corespunzătoare.

★

Învățătorii din școlile cu limba de predare rusă și cu limba de predare ucraineană cuprinși la cursurile de perfecționare se vor prezenta pentru etapa cu frecvență la București în ziua de 25 iunie 1958, la școala pedagogică din șoseaua Panduri nr. 92.

★

Profesorii de la clasele V—VII înscriși la cursurile de calificare cu durata de 2 ani la specialitățile română, istorie, constituție nu vor pregăti pentru anul I la limba română capitolul „Sintaxa".

Pentru educația estetică a elevilor

Pentru a contribui la educația estetică a elevilor, Teatrul Armatei a hotărît să ia în patronaj artistic școala medie „Dimitrie Cantemir" din București. Această acțiune a fost inaugurată luni 2 iunie, printr-o adunare festivă care a avut loc la sala Magheru.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de către tov. Ion Șahighian, directorul teatrului, maestru emerit al artei, care a înfățișat asistenței — formată din profesori, părinți și elevi — obiectivele pe care și le-a propus Teatrul Armatei cînd a luat această inițiativă.

Directorul școlii medii „Dimitrie Cantemir", tov. O. Șafran, a răspuns mulțumind conducerii și colectivului Teatrului Armatei pentru ajutorul acordat, prin această acțiune, în educarea tineretului, iar poetul Nicolae Tăutu i-a asigurat pe elevi și profesori de tot sprijinul său și al scriitorilor de pe lîngă Teatrul Armatei.

A urmat un program artistic realizat în comun, cuprinzînd fragmente din piesele „Despot Vodă" și „Ecaterina Teodoroiu". Colectivul școlii medii „Dimitrie Cantemir" a prezentat un tablou din opereta „Tinerețe-n freamăt", interpretată în întregime de elevi.

La practică în uzină

La școala medie nr. 2 din Brăila organizarea muncii elevilor în producție în perioada de după încheierea cursurilor a constituit o preocupare de seamă. Înainte de a întocmi planul concret de muncă, direcția școlii a luat legătura cu conducerea uzinelor metalurgice „Progresul" — întreprindere care patronează școala — precum și cu conducerea școlii profesionale nr. 5, unde elevii urmau să facă practică. Pe baza discuțiilor purtate cu acestea, planul a fost definitivat. Obiectivul lui principal este de a-i iniția pe elevi în variatele procese de prelucrare a lemnului și a metalelor cu ajutorul unor mașini perfecționate.

Elevii clasei a X-a „A" și-au început practica în uzină în dimineața zilei de 3 iunie. Primiți cu bucurie de muncitori, tehnicieni și ingineri, ei s-au simțit de la început la largul lor. Li s-a vorbit despre specificul muncii întreprinderii, despre necesitatea respectării unor reguli privind protecția muncii, despre uneltele, mașinile și materialele cu care se lucrează în ateliere etc. Elevii au fost apoi repartizați, potrivit planului, la locurile de muncă unde urmau să lucreze sub conducerea maiștrilor din întreprindere și sub supravegherea profesorilor.

A fost o adevărată bucurie pentru elevi cînd li s-au încredințat uneltele și materialele de prelucrat. Ei au lucrat cu menghina la finisarea unei plăci de oțel. Maiștrii le-au explicat, cu ajutorul unei schițe, cum să lucreze pentru ca placa să capete dimensiunile și forma stabilită. Datorită îndrumărilor primite, au început destul de repede să mînuiască cu destulă îndemînare uneltele simple ca ciocanul, pila, compasul, echerul, menghina, mașina de găurit etc. O dată cu îndrumarea din partea maiștrilor, elevii au primit explicații din partea profesorilor, îndeosebi în legătură cu legile fizicii care stau la baza lucrărilor efectuate în uzină, realizîndu-se astfel legătura între cunoștințele teoretice și practice.

Elevii clasei a IX-a „B" de la școala medie nr. 2 își desfășoară practica în atelierele școlii profesionale nr. 5. Avînd o experiență de doi ani în ce privește activitatea practică în atelier, ei dau dovadă de multă pricepere și îndemînare. Eleva Maria Petcu, de pildă, lucrînd la confecționarea unei șurubelnițe, a dovedit că înțelege pe ce legi se bazează munca ei — legile frecării și ale lucrului mecanic. Ea a folosit cu îndemînare uneltele și schița obiectului de confecționat. Eleva Rodica Leu, lucrînd la o piesă identică, a explicat cu ușurință transformarea lucrului mecanic în energie calorică, și-a dat seama că aici se aplică legea lui Joule, care stabilește echivalentul caloric al lucrului mecanic. Eleva Maria Filoti, care a confecționat un echer pe baza schiței date, a explicat clar fenomenele fizice ce au loc în cadrul procesului de confecționare și a vorbit cu pricepere despre folosirea echerului în construirea perpendicularei și a unghiurilor.

În ziua de 4 iunie elevii clasei a VIII-a „A", însoțiți de diriginte le clasei, Ion Dionescu, și de profesorul de fizică, Albici Aristic, au lucrat în atelierele de lăcătușerie ale uzinei metalurgice „Progresul". În planul de lucru al clasei era prevăzută confecționarea de cornele pentru stîlpii metalici de la macheta unei uzine hidroelectrice. Această lucrare i-a deprins pe elevi cu manipularea pilei, șlefuitul pieselor metalice și cu efectuarea măsurătorilor exacte. Elevii Dan Pavelescu, N. Cociorva, L. Dumitrescu, Traian Andraș, G. Găiescu și alții au lucrat cu multă atenție și au dat răspunsuri bune la întrebările privitoare la fenomenele fizice ce au avut loc în cursul muncii. Ei au dovedit mult interes pentru lucrarea pe care o executau și s-au arătat mîndri că piesele confecționate de ei vor folosi la construirea machetei unei uzine hidroelectrice.

După terminarea primei lucrări, elevii au fost conduși în secția strunguri, unde li s-au prezentat diverse tipuri de strunguri și li s-a explicat modul de funcționare a acestora. Maistrul care-i însoțea a pus în funcțiune un strung, demostrîndu-le cum se strunjește o piesă de metal.

În prima ca și în a doua fază de lucru, tovarășii maiștri ai întreprinderii au stat între elevi, le-au atras atenția asupra modului de folosire a uneltelor, asupra necesității măsurătorilor exacte.

Colaborarea care s-a stabilit între întreprindere și școală este un exemplu pozitiv de muncă comună care duce la o reală pregătire pentru viață a tineretului. Extinsă și adîncită în viitor, această colaborare va da, neîndoielnic, cele mai bune rezultate.

Prof. S. PAMFIL

Elevii claselor a V-a și a VI-a de la școala de 7 ani nr. 99 din București repară materialul didactic al școlii.

Lucrînd alături de muncitorii agricoli

Institutul pedagogic de învățători din Timișoara este patronat de gospodăria agricolă de stat „Timpuri noi" din comuna Giarmata. Gospodăria a sprijinit adeseori institutul în acțiunile sale. La rîndul lor, cadrele didactice, studenții și elevii din institut au organizat o serie de manifestări cultural-artistice pentru muncitorii și tehnicienii de la G.A.S. Giarmata. S-a înfiripat astfel o colaborare rodnică. Este firesc deci faptul că acum institutul a îndreptat tocmai spre această gospodărie pe elevii din anii I și III de școală pedagogică pentru a desfășura activitățile practice prevăzute pentru perioada 2—14 iunie. De altfel, elevii școlii pedagogice au ce vedea și învăța la G.A.S Giarmata, care este o gospodărie fruntașă.

Practica pe care o desfășoară elevii școlii pedagogice la Giarmata a fost pregătită din timp. Conducerea școlii a luat legătură cu conducerea gospodăriei discutînd împreună planul activităților. A fost încheiat chiar un contract în care se prevăd obligații pentru ambele părți.

Pentru a cunoaște condițiile de practică, elevii au făcut anterior o excursie la gospodărie, cu care prilej au luat cunoștință de sectoarele ei de activitate (agricultură, viticultură, pomicultură, zootehnie) și de organizarea ei.

Conducerea practicii agricole a fost încredințată profesoarei de științe naturale Olimpia Pincu, ajutată de tovarășul inginer-agronom Victor Roșa, care predă agrotehnica la institut, și de un colectiv de șase profesori.

Cei 60 de elevi care fac practică au fost împărțiți în șase brigăzi, conduse de cîte un profesor și un responsabil de brigadă ales dintre elevii anului III. În timpul lucrului brigăzile sînt îndrumate și de cîte un tehnician sau brigadier din cadrul gospodăriei, care dă explicații elevilor și le demonstrează cum trebuie să fie efectuate diferite munci. În primele zile de practică elevii au efectuat lucrări la cîmp (strînsul fînului, prășitul porumbului), în vie și în livadă (legatul, stropitul și ciupitul viei, culegerea cireșelor etc.) și au în program o serie de alte lucrări în grădina de zarzavat, în sectorul zootehnic etc.

Activitățile în producție sînt programate în orele de dimineață, fiind precedate de discuții prin care elevii își reîmprospătează cunoștințele privind sectorul unde vor lucra. Apreciind importanța observațiilor pe care le vor face elevii în timpul practicii, a cunoștințelor noi și deprinderilor de muncă căpătate în acest timp, colectivul de conducere a activităților practice a luat măsura ca fiecare elev să-și întocmească un carnet individual de practică, în care notează zilnic muncile efectuate, observațiile făcute, cunoștințele căpătate, uneltele folosite etc.

Încă din prima zi elevii au făcut o serie de observații și au obținut cunoștințe agricole noi. Astfel, cei care au lucrat la strînsul fînului au observat că trifoiul a fost semănat în cultură dublă împreună cu grîu pentru a se obține o producție cît mai mare de furaje necesare sectorului zootehnic al gospodăriei. În același timp, tehnicianul care conducea lucrările le-a explicat că trifoiul, fiind o plantă perenă, contribuie la refacerea structurii solului, iar cerealele cultivate după aceea pe tarlaua respectivă dau producții mari. Elevii au observat că, deși vremea este secetoasă, atît lanurile de grîu și orz, cît și cele de porumb ale gospodăriei sînt mult mai frumoase și mai bine dezvoltate decît ale țăranilor cu gospodărie individuală. Li s-a explicat atunci că gospodăria va obține o recoltă bună de grîu pentru că semănatul a fost făcut la timpul cel mai potrivit, iar sămînța, din soiurile cele mai productive, a fost bine selecționată și tratată.

Dar activitățile practice ale elevilor școlii pedagogice din Timișoara se desfășoară și în orele de după-amiază. Acum ei nu mai lucrează însă în producție, ci vizitează diferite sectoare ale gospodăriei unde nu lucrează direct. La sectorul mecanic ei văd diferite mașini agricole, li se fac demonstrații cu aceste mașini, iar la sectorul zootehnic vizitează crescătoriile de păsări (gospodăria crește în anul acesta peste 100.000 păsări), crescătoriile de porci etc. Tot în orele de după-amiază elevii pregătesc programe artistice și participă la activitățile din cadrul căminului cultural al comunei, activități pe care vor trebui să le desfășoare în munca lor de învățători la sate.

Nici legătura cu școala elementară din localitate nu a fost neglijată. În orele libere viitorii învățători cunosc diferite aspecte ale muncii din școala elementară și participă la organizarea și conducerea activităților practice pe care le desfășoară elevii din clasele mici.

Conducerea Institutului pedagogic de învățători și cadrele didactice acordă o deosebită atenție și aspectelor educative ale practicii în producție. Felul în care este organizat programul de activitate contribuie la întărirea spiritului de disciplină, de colectiv, a respectului față de muncă. Programul de muncă este respectat cu strictețe, iar îndeplinirea normelor de muncă este în atenția fiecărui elev (de acord cu conducerea gospodăriei s-a stabilit ca norma de muncă a elevilor să fie fixată la jumătate din normele de muncă obișnuite pentru fiecare fel de lucrare).

Un important efect educativ îl are și faptul că lucrările efectuate de elevi sînt plătite conform tarifelor în vigoare. Din sumele cuvenite pentru munca depusă, gospodăria reține costul mesei, iar restul va fi folosit de școală pentru organizarea unor excursii cu elevii. Acest lucru face să crească încrederea elevilor în forțele proprii, respectul față de munca colectivului, cît și disciplina în muncă.

Încă din prima zi de activitate, în rîndurile elevilor a luat naștere interesul pentru îndeplinirea normelor repartizate. Unele brigăzi, de exemplu cele care au lucrat la strînsul fînului, și-au depășit chiar normele respective. Cu cîtă mîndrie a fost comentat acest fapt de către colectiv, la sfîrșitul zilei de muncă! În zilele următoare, toate brigăzile s-au străduit să-și depășească normele.

Primele rezultate obținute de elevii anilor I și III de școală pedagogică de la Institutul pedagogic de învățători din Timișoara la gospodăria de stat din Giarmata dovedesc importanța activităților practice în producție pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe și deprinderi temeinice de muncă agricolă. Conducerea institutului a hotărît ca, după terminarea examenelor, să organizeze astfel de activități și cu studenții din anul 1 al institutului, care au primit cu entuziasm această măsură.

C. MINCĂ

INDELETNICIRI ȘI ROSTURI

Pentru elevii din clasele II-III ale școlilor elementare, activitatea practică desfășurată acum, la sfîrșitul anului școlar, are un caracter deosebit și specific. Cunoștințele și deprinderile elevilor din aceste clase sînt, firește, sumare și limitate. Pe de altă parte, lor nu li se poate cere să facă eforturi fizice prea mari. Totuși, ei pot îndeplini, pe măsura puterilor lor, numeroase activități instructive și folositoare.

Din felul cum au orientat și au planificat activitățile practice la clasele II-III învățătorii Alexandru Răileanu de la școala elementară de 4 ani nr. 4, Marin Marinescu de la școala medie de băieți nr. 1 și Nicolae Marinescu de la școala de 7 ani nr. 2 din orașul Curtea de Argeș, se vede că ei au înțeles just caracterul specific al activităților practice la clasele II-III. Este demn de remarcat, astfel, faptul că, alcătuind un plan bogat și variat de activități, acești învățători au avut în același timp grijă ca planul să fie în așa fel proporționat încît să nu ocupe mai mult de cîteva zile pe săptămînă din timpul elevilor. Deși puține la număr, acțiunile pe care le desfășoară acum elevii sînt bine alese și bogate în conținut.

Se cuvine să amintim, mai întîi, despre excursiile la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu". Excursiile acestea dau copiilor posibilitatea să adîncească și să vadă cum se aplică în practică unele din cunoștințele de științele naturii pe care și le-au însușit ei la lecții. Ei văd și recunosc, bunăoară, diverse plante cerealiere sau din grădina de zarzavat. Încă din timpul anului elevii au văzut răsadnițele gospodăriei. Acum, în timpul activităților practice, ei văd cum au fost răsădite plantele semănate în răsadnițe. Gospodăria are și o prisacă. Atît viața albinelor cît și creșterea lor sînt lucruri foarte interesante și instructive. De aceea, cunoașterea de către elevi a acestor lucruri nu a fost nici ea neglijată de învățători. Totodată, elevii iau cunoștință de uneltele și mașinile agricole pe care le folosește gospodăria, află ce este o semănătoare, o prășitoare și cum funcționează ele.

Dar elevii nu se rezumă numai la contemplarea realizărilor gospodăriei. Pentru a căpăta primele deprinderi de muncă ei dau chiar un sprijin efectiv colectiviștilor — și anume — contribuie, în livada gospodăriei, la lupta împotriva unuia din dușmanii pomilor și ai fructelor — omizile, iar în grădina de zarzavat îi ajută pe colectiviști la plivitul buruienilor.

Excursiile la gospodăria agricolă colectivă au și un însemnat rol educativ. Un învățător îmi arăta cum, trecînd cu elevii pe un drumeag de țară care desparte culturile gospodăriei — frumoase și bine dezvoltate — de parcelele unei gospodării individuale, în care aceleași culturi sînt pipernicite și năpădite de buruieni, a reușit cu multă ușurință să demonstreze elevilor, la nivelul lor de înțelegere, roadele muncii în comun. Același învățător mi-a vorbit de interesul pe care reușește să-l trezească elevilor munca pe ogoarele gospodăriei colective.

La Curtea de Argeș există numeroase locuri și monumente istorice. Învățătorii și-au propus să le viziteze cu elevii și să le vorbească, cu această ocazie, despre trecutul de luptă al poporului. Bineînțeles, vizitele acestea sînt și un prilej de reîmprospătare în mintea elevilor a unora din cele mai frumoase legende și balade populare, cum ar fi, de pildă, legenda fîntînii Meșterului Manole, balada „Mînăstirea Argeșului" etc. Vizitele la monumentele istorice îi învață pe elevi să iubească și să prețuiască aceste monumente, să le îngrijească cu dragoste și sîrguință.

Pentru bunul mers al activităților practice învățătorii din Curtea de Argeș au inițiat și alte acțiuni. Tovarășul învățător Nicolae Marinescu organizează cu elevii lui o excursie la munte, la Cumpăna. Excursia va întări cunoștințele pe care le au copiii despre unele noțiuni geografice, va da învățătorului posibilitatea să le atragă atenția asupra pitorescului anumitor locuri și peisaje și să le stîrnească dragostea și admirația pentru aceste locuri. Tot atît de interesantă este și excursia pe care învățătorul Alexandru Răileanu o va face cu elevii săi în jurul satului Noapteș. Elevii vor cunoaște în amănunțime împrejurimile satului, vor învăța să stabilească poziția satului față de oraș și în funcție de punctele cardinale etc.

Tot cu ocazia activităților practice elevii își aduc aportul lor la îngrijirea orașului. Pe marginea bulevardului principal din Curtea de Argeș sînt straturi de flori. Mulți elevi din clasele II-III se ingrijesc acum de aceste straturi: plivesc iarba, mărunțesc cu săpăligile pămîntul și scot la iveală pămîntul reavăn. Este o activitate modestă și măruntă, dar de o mare importanță educativă pentru că, pe lîngă faptul că dă copiilor deprinderi de muncă, contribuie la educarea lor în spirit cetățenesc, îi învață să îngrijească bunurile obștești. Învățătorii lor pun accentul pe înțelegerea rostului acestor îndeletniciri, îi ajută pe copii să-și dea seama că munca lor este utilă, are importanță și valoare.

Iată dar care sînt îndeletnicirile din această perioadă ale elevilor claselor a II-a și a III-a de la școlile din Curtea de Argeș. Rostul lor decurge din cele expuse mai sus și urmărește principalele scopuri pedagogice: instruirea și educarea elevilor. Deci, lărgirea și precizarea cunoștințelor lor, înarmarea lor cu deprinderi practice, educarea în spiritul dragostei de ținutul natal ca element al educației patriotice, educația dragostei și respectului pentru muncă, educația în spiritul colectivismului, al dragostei pentru cei ce muncesc.

O. BUZESCU

PREGĂTIND CONSFĂTUIRILE RAIONALE

Două feluri de a privi aceeași problemă

Pregătirile pentru consfătuirile raionale se apropie de faza finală. Concomitent cu desfășurarea examenelor și cu activitățile practice, în centrul atenției secțiilor de învățămînt și cultură și a colectivelor de cadre didactice se află alcătuirea referatelor care urmează să fie dezbătute la 28 și 29 iunie la consfătuirile raionale.

Ca în majoritatea raioanelor regiunii Ploești, secția de învățămînt și cultură a raionului Buzău a hotărît să prezinte în ședința plenară a consfătuirii un referat asupra educației patriotice a elevilor. Tema este în principiu bine aleasă, deoarece în întreaga regiune a existat, în cursul anului școlar, o preocupare intensă în acest sens. Din inițiativa comitetului regional P.M.R. problemele educației patriotice au fost analizate și dezbătute pe larg în ședințe, adunări și, recent, într-o consfătuire a învățătorilor și profesorilor pe întreaga regiune. Dar în timp ce în alte raioane secțiile de învățămînt și cultură și-au îndreptat atenția spre o anumită latură a educației patriotice, ca s-o poată analiza în profunzime, secția de învățămînt și cultură a raionului Buzău și-a propus să trateze în referatul pe care îl va prezenta în ședința plenară toate laturile educației patriotice, să includă toate aspectele și toate mijloacele de realizare a ei. Este în general puțin probabil că o astfel de tratare a temei, într-un timp atît de limitat ca cel prevăzut pentru expunerea referatului, să ducă la altceva decît la generalități. Cu atît mai mult este de presupus aceasta dacă ținem seama de condițiile concrete în care se pregătește referatul.

Pe la începutul lunii mai a pornit de la secție, spre școlile din raion, o circulară în care erau anunțate tema referatului din plenară și tema referatelor din secții — „Îndrumarea studiului individual al elevilor și munca cu manualul ca mijloace importante pentru formarea deprinderilor de muncă independentă" — preluată mecanic din instrucțiunile ministerului și impusă tuturor secțiilor pe specialități. În același timp, circulara cerea tuturor cadrelor didactice să înainteze secției o dare de seamă asupra felului în care au realizat, la obiectul sau clasa respectivă, educarea patriotică a elevilor. Vraful de dări de seamă a fost centralizat la secție și împărțit pe specialități. Cei care trebuie să întocmească referatele citesc dările de seamă, vor alcătui apoi un plan care va fi discutat cu secția de învățămînt și cultură. După aprobarea planului, se va trece la redactarea referatului.

Un asemenea procedeu însă, pe lîngă faptul că irosește mult timp și multă hîrtie, nu poate asigura nici caracterul critic al referatului. Acesta nu va izbuti să fie o sinteză, ci va înfățișa o simplă centralizare a datelor furnizate de școli.

★

În raionul Urziceni, regiunea București, propunerile de teme din instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii au servit ca ghid în alegerea unor teme care să trateze problemele specifice școlilor raionului. Și ce este specific activității cadrelor didactice din raionul Urziceni?

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din raion sînt tineri cu puțină experiență în învățămînt. Lipsa lor de experiență se vădește îndeosebi în pregătirea lecțiilor. Tratarea în ședința plenară a temei „Pregătirea, desfășurarea și rezultatele lecțiilor predate de cadrele didactice din raion", analizînd lipsurile existente în această privință și promovînd experiența bună, va atrage după sine, fără îndoială, înlăturarea în mare parte a acestora.

În cadrul secțiilor pe specialități vor fi dezbătute problemele principale ale învățămîntului nostru în momentul de față: introducerea pe scară tot mai largă a politehnizării învățămîntului, educarea comunistă a elevilor etc. Toate aceste teme sînt privite din punctul de vedere al disciplinei secției respective. Teme deosebit de interesante au fost alese pentru secția de matematică („Metodica folosirii materialului didactic în predarea noțiunilor de geometrie în spațiu la clasa a VII-a și folosirea materialului didactic în rezolvarea problemelor de geometrie"), pentru secția învățătorilor care predau la clasa I-a („Folosirea materialului didactic în predarea sunetelor prin metoda fonetică analitico-sintetică"), pentru secția învățătorilor care predau la clasa a IV-a („Rolul temelor pentru acasă în îmbunătățirea expunerii scrise și orale a elevilor") etc.

Pentru alcătuirea referatelor s-au fixat din timp colectivele de redactare, în care intră inspectori ai secției de învățămînt și cultură și cei mai buni pedagogi din raion. Aceștia au urmărit în multe școli problemele care vor fi discutate la consfătuire. Asistarea la lecții, la lucrările practice și de laborator a constituit mijlocul principal de adunare a materialului pentru consfătuire. Secția de învățămînt a întocmit chiar un îndrumar care indica ce anume aspecte ale pregătirii și desfășurării lecțiilor să fie urmărite în mod deosebit de cei ce asistă la acestea. Colectivele au adunat pînă acum un material bogat. În fiecare secție un profesor va ține referatul, iar alți doi vor prezenta coreferate.

Este pozitiv și faptul că de pe acum un număr mare de pedagogi se pregătesc pentru a lua cuvîntul și a dezbate unele probleme sugerate de tema referatului. Astfel, tov. State Marin, directorul școlii de 7 ani din Girbovi, și tov. Ioniță Luca, directorul școlii de 7 ani din Bărcănești, au hotărît să vorbească despre tradițiile școlilor pe care le conduc și despre rolul acestora în educarea elevilor. Alți învățători și profesori vor vorbi la consfătuire despre experiența lor în îndeplinirea planului de școlarizare, despre realizarea învățămîntului general obligatoriu etc.

Există, deci, premisele ca în raionul Urziceni lucrările consfătuirii să se desfășoare la un nivel ridicat. Aceasta depinde acum de buna tratare a problemelor în cadrul referatelor și de participarea masivă și fructuoasă a majorității pedagogilor la discuții.

★

Din relatarea modului în care cele două raioane se pregătesc pentru consfătuiri se desprind două feluri cu totul diferite de a privi aceeași problemă. Ar fi, desigur, pripit să tragem o concluzie categorică în legătură cu rezultatele consfătuirilor. Mai este încă timp să se întreprindă multe lucruri în acest sens.

Secțiile de învățămînt și cultură și cadrele didactice care se ocupă în prezent de pregătirea referatelor trebuie să dea o mare atenție alcătuirii acestora la un nivel științific ridicat. Și acum, în cadrul activităților practice, secțiile de învățămînt și cultură mai pot urmări nemijlocit felul cum pedagogii realizează pregătirea practică și educația patriotică a elevilor, adunînd un material bogat și interesant. De asemenea, ele trebuie să antreneze cadrele didactice să se pregătească pentru a participa la discuții în consfătuire, pentru a împărtăși experiența lor. Numai astfel, din referate și discuții se vor desprinde concluzii care să contribuie cu adevărat la îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școli.

MIRCEA IONEL

Practică temeinică și practică de mîntuială

Majoritatea școlilor noastre, aplicînd cu spirit de răspundere instrucțiunile ministerului, folosind cu pricepere experiența din anul trecut și înlăturînd lipsurile care au existat atunci, au organizat cu chibzuință activitățile practice care se desfășoară acum după începerea cursurilor. Este cu atît mai întristător faptul că o serie de școli au neglijat cu totul aceste activități, că le-au „organizat" de mîntuială.

Că lucrurile stau așa ne-o arată și cele ce urmează.

La Buftea...

După cum și-au prevăzut în planul de activitate, cele două profesoare de științe naturale de la școala medie din Buftea, raionul Răcari, au început la 2 iunie, cu elevii lor, practica agricolă pe parcela experimentală.

În fiecare zi, activitatea pornește dis-de-dimineață, la ora 7, pentru ca înainte de începerea altor lucrări, elevii să ude culturile. Pînă acum elevii au plivit straturile de buruieni, au copilit roșiile, au buchetat porumbul, au pus araci la fasole, au răsădit roșii și ardei, au repicat sfecla de zahăr etc. Cele două profesoare le vorbesc elevilor despre importanța fiecărei lucrări, îi îndrumează să facă observații cu privire la dezvoltarea plantelor și să-și noteze aceste observații. De exemplu, în legătură cu copilitul roșiilor, le-au explicat că ruperea lăstarilor nefertili, care absorb o bună parte din hrana plantei, este absolut necesară pentru ca întreaga hrană să fie folosită în vederea dezvoltării fructelor. I-au lămurit că pepenii, dovleceii, castraveții trebuie răsădiți la distanțe mari, de circa 1 metru, pentru a li se asigura spațiul de nutriție necesar, și pentru a li se lăsa loc să-și întindă tulpinile tîrîtoare. Trecînd unele plante ca varza de toamnă sau roșiile din răsadnița propriu-zisă în răsadnițe pentru repicare, elevii au înțeles astfel că prin repicare se obțin răsaduri mari, viguroase.

În zilele următoare elevii vor continua unele observații cu privire la dezvoltarea plantelor, observații pe care le-au început cu cîteva luni în urmă. Așa, de pildă, ei urmăresc creșterea pătrunjelului pentru a vedea diferența între primul an de viață și cel de al doilea, cînd apar florile și semințele. Ei urmăresc, de asemenea, cum se dezvoltă grîul iarovizat față de cel neiarovizat, floarea soarelui plantată în cuiburi dispuse în pătrat față de cea plantată la întîmplare etc.

Spre sfîrșitul perioadei de practică elevii școlii medii din Buftea vor efectua în cadrul gospodăriei agricole de stat din localitate lucrări la vie și în grădina de zarzavat.

După cum se vede, la școala din Buftea problema organizării practicii agricole a elevilor a fost privită cu toată seriozitatea. Ținîndu-se seama de condițiile concrete ale școlii s-au luat măsurile necesare ca practica să se desfășoare cu rezultate cît mai bune. Elevii lucrează cu interes, iar cadrele didactice le îndrumă cu pricepere activitatea.

...și la Dragoș Vodă

Din păcate, nu tot astfel stau lucrurile la școala din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași. Există în comună două unități agricole socialiste puternice, ingineri și tehnicieni care pot da un ajutor important cadrelor didactice în pregătirea practică a elevilor. Nu există însă preocuparea de a folosi acest ajutor, de a apropia școala de producția agricolă.

Căutîndu-l pe profesorul de științe naturale al școlii, am aflat că este la... Călărași — și, după toate probabilitățile, nu pentru problemele practicii în producție a elevilor. Am întrebat atunci cine conduce activitățile practice agricole, dar cei cîțiva tovarăși pe care i-am găsit în cancelarie nu m-au putut lămuri. Reieșea că, de fapt, școala nu a organizat practica agricolă a elevilor și că în general activitățile din această perioadă n-au fost privite cu seriozitate.

În sfîrșit, cu ajutorul instructoarei superioare de pionieri, am intrat în posesia unui document scris cu privire la activitatea școlii în luna iunie. Citindu-l, am văzut că deducția mea era exactă. Planul nu pomenea nimic concret despre practica elevilor. Ceea drept, pentru zilele de 2 și 4 iunie erau prevăzute lucrări pe lotul școlar. Dar cînd am întrebat unde se află lotul, mi s-a răspuns că, de fapt, „lotul" nu e lot. Era vorba de grădina școlii, care are o suprafață de cîțiva zeci de metri pătrați și unde se află cîteva cuiburi de cartofi și de fasole, cîteva fire de ardei și roșii plantate la întîmplare. Era clar că aici nu se putea organiza nici o activitate cît de cît sistematică. Planul mai prevede că elevii vor îngriji viermii de mătase. Dar aceasta nu poate suplini activitățile cu caracter agricol pe care elevii ar fi avut posibilitatea să le efectueze dacă directorul școlii și profesorul de științe naturale ar fi apreciat la justa valoare importanța pe care o prezintă practica agricolă.

Se pare, după cum reiese din plan, că elevii vor face, pînă la 14 iunie, o vizită la S.M.T. Boldana, o vizită la siloz (nu se specifică la care siloz), că vor desfășura activități obștești la gospodăria agricolă colectivă, vor strînge plante medicinale și fier vechi. Nu se indică însă nici clasele care vor participa la fiecare din aceste acțiuni și nici cadrele didactice care răspund de îndeplinirea fiecărei sarcini. De altfel, stînd de vorbă cu cîțiva dintre pedagogii școlii mi-am dat seama că nici nu cunosc bine îndatoririle care le revin în această perioadă.

Și cîte lucruri interesante nu ar fi putut să afle elevii lucrînd alături de muncitori, de tehnicieni și de colectiviști, dacă conducerea școlii s-ar fi preocupat în mod serios de organizarea activităților practice!

★

Toate școlile trebuie să înțeleagă că activitățile practice care se desfășoară acum, după încheierea cursurilor, au un caracter obligatoriu, că instrucțiunile ministerului în legătură cu aceste activități trebuie riguros respectate. Exemplul școlilor care au organizat just munca practică a elevilor trebuie să fie urmat de îndată pretutindeni.

V. POPOVICI

Cu privire la

ACTIVITATEA FINANCIARĂ ŞI DE ASIGURĂRI SOCIALE

Plenara C.C. al S.M.I.C. din 26 mai a.c. a dezbătut problemele executării bugetului administrativ-financiar şi bugetului de asigurări sociale ale sindicatului pe anul 1957, precum şi proiectele de bugete pentru anul 1958.

Sintetizînd dezbaterile care au avut loc, pe marginea acestor probleme, tovarăşul I. Nistor, preşedintele C.C. al S.M.I.C., a arătat în concluziile desprinse din lucrările plenarei că în munca administrativ-financiară a C.C. al S.M.I.C. s-au înregistrat în anul 1957 realizări care au contribuit la o mai bună desfăşurare a activităţii sindicale. Astfel, veniturile din cotizaţiile sindicale, precum şi celelalte venituri înscrise în buget au fost realizate într-un procent ridicat, lărgindu-se baza materială necesară îndeplinirii sarcinilor ce au stat în faţa sindicatului în anul 1957.

Centrul de greutate în rezolvarea problemelor administrativ-financiare a trecut la comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de instituţie şi întreprindere, întărindu-se autonomia şi responsabilitatea comitetelor sindicale în gospodărirea fondurilor sindicale. Prin reducerea simţitoare a aparatului salariat s-au putut lăsa comitetelor sindicale cote mari din cotizaţiile sindicale — în medie 74% faţă de 50% cît le revenea în anii precedenţi. A crescut numărul şi volumul operaţiunilor de ajutorare tovărăşească a caselor de ajutor reciproc. S-a pus ordine în evidenţa contabilă a celor mai multe din aceste case.

Plenara a constatat însă că, pe lîngă realizările obţinute, în munca administrativ-financiară s-au înregistrat şi lipsuri, legate în primul rînd de insuficienta îndrumare a organelor sindicale de către Prezidiul C.C. al Sindicatului. Astfel, nu toate comitetele sindicale au ţinut cu regularitate dări de seamă trimestriale, în care să se fi analizat activitatea administrativ-financiară pentru a se lua măsurile necesare în vederea îmbunătăţirii ei; nu s-a aplicat în suficientă măsură un regim sever de economii în ce priveşte cheltuielile administrativ-gospodăreşti; nu au fost antrenate şi mobilizate suficient în muncă comisiile de cenzori, pentru a deveni organe operative de îndrumare, control şi verificare, iar casele de ajutor reciproc nu au devenit, în totalitatea lor, instituţii care să acorde la timp un sprijin substanţial membrilor lor.

Sarcinile de răspundere ce revin Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Plenarei C.C.S. din aprilie 1958 şi a Rezoluţiei celui de-al IV-lea Congres al C.C. al S.M.I.C. cer ca întreaga activitate administrativ-financiară a C.C. al S.M.I.C. şi a organelor sindicale să fie ridicată la un nivel mai înalt. Trebuie să se asigure pretutindeni justa folosire a fondurilor, să se lichideze lipsurile în această direcţie.

Tov. I. Nistor a arătat în continuare că prezidiul îşi propune să ia o serie de măsuri cu scopul de a face să crească şi pe mai departe rolul comitetelor sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprindere şi instituţie în munca administrativ-financiară, să se întărească autonomia şi simţul de răspundere al acestor organe în mînuirea propriilor lor fonduri. În vederea acestui scop va trebui ca organele sindicale să prezinte dări de seamă trimestriale în faţa membrilor de sindicat asupra felului cum au gospodărit fondurile prevăzute în bugetul financiar.

În ceea ce priveşte execuţia bugetului de asigurări sociale pe anul 1957, în plenară s-a arătat că atît contribuţia virată de instituţii, cît şi celelalte venituri din bugetul anului 1957 au fost realizate într-un procent ridicat, reuşindu-se a se asigura fondurile necesare pentru plata la timp şi în întregime a drepturilor de asigurări sociale, precum şi pentru finanţarea celorlalte acţiuni înscrise în buget.

Tov. I. Nistor a arătat că a fost respectată în general disciplina de plan, reuşindu-se ca toate cheltuielile, cu excepţia ajutoarelor de boală şi accident, să fie angajate în cadrul prevederilor bugetare; s-a îmbunătăţit munca de asigurări sociale, prin antrenarea în această activitate a unui larg activ obştesc; s-a întărit simţul de răspundere şi a crescut vigilenţa organelor sindicale în demascarea elementelor care încercau să profite în mod nejust de fondurile de asigurări sociale.

Plenara C.C. al S.M.I.C. a constatat însă că în activitatea de asigurări sociale au existat şi lipsuri serioase. Prezidiul C.C. al S.M.I.C. nu a îndrumat suficient, prin activul său, organele sindicale în ceea ce priveşte cunoaşterea condiţiilor în care îşi desfăşoară munca membrii de sindicat şi nu a luat în toate cazurile măsurile cele mai eficente pentru a asigura respectarea hotărîrilor partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice. Nu s-au luat la timp măsurile cuvenite pentru folosirea de către comitetele sindicale a fondurilor prevăzute pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea şi întărirea sănătăţii. Prezidiul C.C. al S.M.I.C. nu a îndrumat în suficientă măsură secţia de asigurări sociale şi administrativ-financiară pentru extinderea acţiunii iniţiate de comitetele sindicale raionale Timişoara şi Dej de a organiza la central de raion, pe perioada vacanţelor şcolare, asistenţa sanitară şi tratamente de specialitate pentru membrii de sindicat din mediul rural. Unele organe sindicale şi administrative care calculează drepturile de ajutoare au dovedit că nu cunosc suficient problemele de asigurări sociale, mărginindu-se în majoritatea cazurilor la aprobarea formală a certificatelor medicale, deşi se ştie că acestea sînt eliberate uneori cu destulă uşurinţă de către unii medici.

În cursul anului trecut nu toate comitetele sindicale au ţinut cu regularitate adunări generale trimestriale în care să dezbată execuţiile bugetare şi nu au atras masa membrilor de sindicat în discutarea problemelor privind depăşirile la capitolul „ajutoare de boală şi accident". Nu a fost creată în suficientă măsură, la locul de muncă, o opinie sănătoasă împotriva acelora care iroseau fondurile de asigurări sociale sau profitau pe nedrept de aceste fonduri.

Comisiile de cenzori nu au fost suficient antrenate în sprijinirea gospodăririi judicioase şi cu simţ de răspundere a fondurilor de asigurări sociale.

Au existat lipsuri şi în folosirea biletelor de odihnă şi tratament balnear, unele comitete sindicale restituind bilete cu data expirată şi care nu au mai putut fi folosite.

Pentru îmbunătăţirea muncii de asigurări sociale, pentru gospodărirea judicioasă şi cu simţ de răspundere a fondurilor de asigurări sociale, în scopul îmbunătăţirii condiţiilor necesare întăririi şi refacerii sănătăţii oamenilor muncii, prezidiul C.C. al S.M.I.C. — a spus tov. Nistor — va îndruma comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de instituţii şi întreprinderi să execute un control riguros asupra felului cum se realizează contribuţia de asigurări sociale, să urmărească încasarea debitelor din odihnă şi tratament balnear din anii anteriori, să întărească controlul asupra certificatelor medicale eliberate de instituţiile sanitare veghind să nu se comită abateri de la decizilile şi instrucţiunile C.C.S. şi Ministerului Sănătăţii şi Prevederilor Sociale în eliberarea acestor certificate. Comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprinderi şi instituţii vor trebui să dea o atenţie deosebită folosirii în întregime şi în bune condiţiuni a biletelor de odihnă şi tratament balnear primite de la C.C. al S.M.I.C.

Comitetele sindicale raionale, orăşeneşti, de întreprinderi şi instituţii care organizează tabere de pionieri şi şcolari au datoria să depună toată străduinţa pentru organizarea acestei acţiuni în condiţii bune şi pentru cuprinderea în tabere a întregului număr de copii planificat.

Prezidiul C.C. al S.M.I.C. va lua măsuri pentru intensificarea muncii de asigurări sociale la locul de muncă prin atragerea colectivelor obşteşti, prin ţinerea cu regularitate a adunărilor generale trimestriale şi prin mobilizarea comisiilor de cenzori în scopul întăririi disciplinei financiare.

Ne exprimăm convingerea — a spus în încheiere tov. I. Nistor — că, printr-o muncă stăruitoare şi cu simţ de răspundere, organele sindicale vor obţine rezultate din ce în ce mai bune în activitatea lor administrativ-financiară şi de asigurări sociale, contribuind astfel la întărirea muncii sindicale, la ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din învăţămînt şi cultura.

DECADA CULTURII REPUBLICILOR SOVIETICE BALTICE

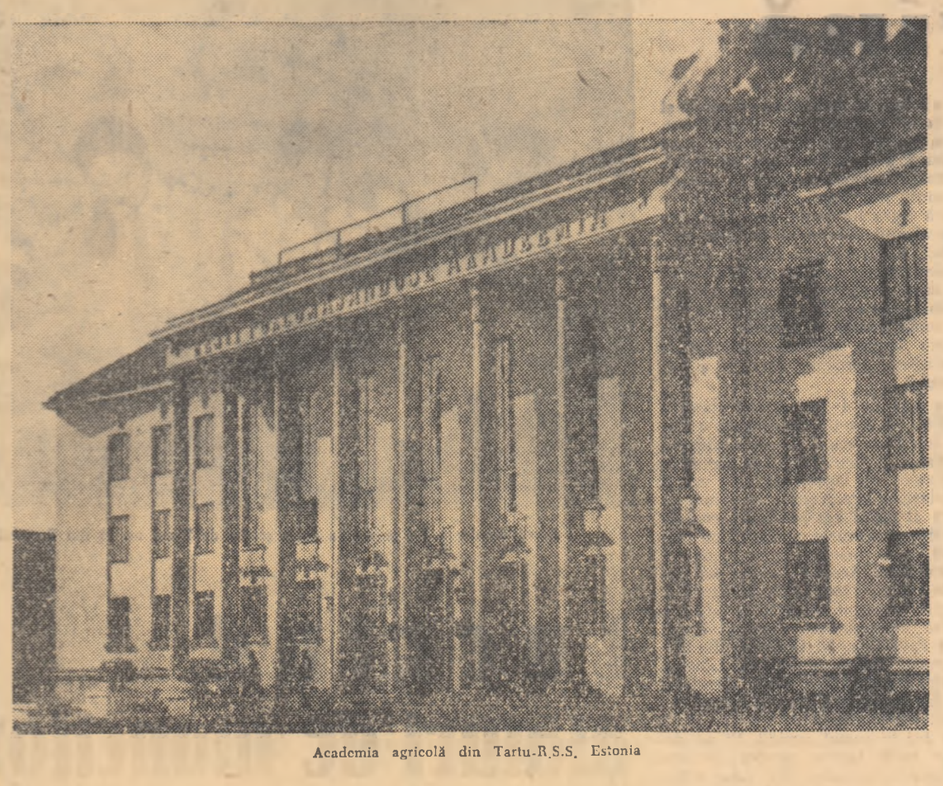

Academia agricolă din Tartu-R.S.S. Estonia

ÎNVĂŢĂMÎNTUL PUBLIC ÎN R. S. S. ESTONĂ

I. Tohver
locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R. S. S. Estonă

În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poporul estonian a suferit jugul greu al ocupaţiei. Hitleriştii au adus economiei şi culturii noastre pierderi uriaşe. În întreaga republică au fost complet distruse 119 clădiri şcolare şi avariate 388 asemenea clădiri. Din 25 case de copii au rămas numai 5. Au fost distruse 75% din materialele didactice.

Sub conducerea Partidului Comunist şi cu ajutorul republicilor fraţeşti, R.S.S. Estonă a obţinut în anii postbelici succese însemnate în dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii. S-a înfăptuit învăţămîntul general obligatoriu de 7 ani. În oraşele de subordonare republicană s-a realizat pe deplin învăţămîntul mediu general. În celelalte oraşe şi sate, 90% din numărul absolvenţilor claselor a VII-a sînt cuprinşi în clasele a VIII-a sau în instituţiile de învăţămînt mediu tehnic.

Pentru realizarea învăţămîntului general de 10 ani, în republică creşte necontenit numărul şcolilor medii. În anul şcolar 1944-1945 erau în total 38 de şcoli medii, iar în anul şcolar 1956—1957 numărul lor se ridica la 123. O dată cu creşterea numărului şcolilor medii a crescut şi numărul elevilor din clasele VIII—XI. Dacă în anul şcolar 1945-1946 în clasele VIII—XI învăţau 10.465 de elevi, în 1957 în aceste clase erau cuprinşi mai mult de 23.000 de elevi. În anul şcolar 1957-1958 s-au deschis în republică încă 18 şcoli medii, iar numărul elevilor din clasele VIII—XI a crescut pînă la 27.000. La sfîrşitul celui de al şaselea cincinal vor funcţiona 170 de şcoli medii, cuprinzînd în clasele VIII—XI circa 37.000 de elevi.

În anul acesta în sistemul Ministerului Învăţămîntului funcţionează în total 1109 şcoli cu 150.500 de elevi, iar în sistemul şcolilor căilor ferate trei şcoli medii, unde studiază circa 1500 de elevi. În total, în şcolile de cultură generală învaţă 152.000 de elevi.

În Estonia burgheză nu erau cunoscute asemenea tipuri de şcoli cum sînt şcolile pentru tineretul sătesc sau şcolile medii fără frecvenţă. Acum, în aceste şcoli, precum şi în şcolile pentru tineretul muncitoresc, învaţă 11.000 de elevi. În acest fel, numărul elevilor din şcolile de cultură generală atinge cifra de 163.000. În Estonia burgheză în şcolile de cultură generală învăţau cu 40.000 de elevi mai puţini decît au învăţat în R.S.S. Estonă în anul 1956-1957.

Şcolile republicii au obţinut rezultate importante în domeniul politehnizării învăţămîntului. Au fost introduse în programe lecţii de lucru manual în clasele I—IV, lucrări de atelier în clasele V—VII şi activitatea practică pentru studiul maşinilor, al electrotehnicii şi al automobilului în clasele VIII—XI. Un ajutor important în realizarea politehnizării învăţămîntului îl acordă şcolilor întreprinderile şi colhozurile, care au dat în scopuri didactice circa 200 automobile şi tractoare, 150 strunguri, motoare electrice, instrumente etc. Prin Ministerul Învăţămîntului Public al R.S.S. Estone şcolile au primit mai mult de 1000 maşini-unelte, precum şi instrumente şi alte materiale.

În toate şcolile, cu excepţia celor şcoli orăşeneşti, există loturi experimentale. În fiecare an, zeci de şcoli, profesori şi elevi participă la Expoziţia agricolă unională. La Expoziţia agricolă republicană au participat 48 de şcoli.

În republică funcţionează şase instituţii de învăţămînt superior — Universitatea de stat din Tartu, Institutul politehnic din Tallin, Academia agricolă estonă, Institutul pedagogic, Conservatorul de stat şi Institutul de artă — în care studiază în total circa 12.000 de tineri. În Estonia burgheză în instituţiile de învăţămînt superior erau cuprinşi doar 4800 de studenţi.

În ultimii ani, în republica noastră au fost construite 64 de clădiri şcolare. Îndeosebi s-au ridicat multe clădiri şcolare în centrul industrial Kohtla-Iarva şi la Ahtm, în centrul textil Narva şi în capitala republicii, Tallin. În anii 1945-1957 au fost editate circa 15.000.000 de manuale.

Statul nostru se îngrijeşte şi de orfani. Au fost create 36 de case de copii, unde sînt instruiţi şi educaţi circa 3000 de copii orfani. În Estonia burgheză, casele de copii erau instituţii pentru „sărăci". Raţia zilnică pe care o primeau aici copiii era stabilită după bunul plac al preşedintelui comitetului de conducere, iar directorul casei era cu atît mai preţuit cu cît ştia să facă mai multă economie pe spinarea copiilor. La noi, statul alocă pentru întreţinerea caselor de copii sume importante. În anul 1956 în R.S.S. Estonă s-au cheltuit pentru case de copii 21.625.000 de ruble.

Schimbări mari au avut loc în anii postbelici în ceea ce priveşte pregătirea cadrelor de pedagogi. Din anul şcolar 1945-1946 şi pînă în anul şcolar 1956-1957 numărul pedagogilor a crescut cu peste 50%. Începînd din anul şcolar 1945-1946 au fost trimişi să lucreze în şcoli circa 6000 de profesori tineri. Pentru ridicarea nivelului ideologico-politic şi pedagogic al profesorilor, începînd din anul 1945 se editează o gazetă săptămînală şi un ziar. Pentru ridicarea calificării profesorilor se desfăşoară în fiecare an cursuri de perfecţionare. Între anii 1945—1957 au participat la aceste cursuri circa 18.000 de persoane.

Grija Guvernului Sovietic şi a Partidului Comunist pentru ridicarea nivelului cultural al poporului este dovedită îndeosebi de bugetele ţării noastre. Înainte de instaurarea puterii sovietice, în anul şcolar 1938-1939, bugetul de stat al Estoniei burgheze prevedea pentru învăţămîntul public 9.905.900 de coroane, adică 8,9% din buget. Chiar în primul an al puterii sovietice (în 1941) s-au alocat în aceste scopuri 79.031.000 de ruble sau 14,8% din buget (fără să se includă aici alocaţiile pentru Universitatea de stat din Tartu şi Institutul politehnic din Tallin, finanţate din bugetul de stat al U.R.S.S.). În anul 1945 s-au alocat pentru învăţămîntul public 122.768.000 de ruble sau 17,6% din buget, în 1950 — 196.075.000 de ruble sau 19,1% din buget, iar în anul 1955 — 222.396.000 de ruble, sau 19,1% din buget. Aceste date arată că alocaţiile pentru învăţămîntul public au crescut în decurs de 15 ani de 2,8 ori. Aceasta a permis să se lichideze în scurt timp pierderile uriaşe pe care le-a pricinuit învăţămîntului ocupaţia fascistă şi a creat condiţiile cele mai bune pentru munca instructiv-educativă în şcoli. Acum, toate şcolile sînt înzestrate cu materiale didactice şi cu mobilierul necesar, cu inventar sportiv şi cărţi.

Aceste fapte arată că puterea sovietică a creat tinerilor toate posibilităţile pentru a-şi însuşi cultura, pentru a deveni oameni de ispravă, constructori destoinici ai societăţii comuniste.

Cercul de telecomunicaţii

La Oraşul Stalin, numeroase încăperi ale unei splendide clădiri, folosite în trecut de o singură familie, au fost puse la dispoziţia celor circa 2000 de copii care vin aci, la palatul devenit al pionierilor, dornici să afle lucruri noi, interesante, să construiască cu propriile lor mîini.

Lucrările practice desfăşurate în cercuri fac să se îmbogăţească, să se cimenteze cunoştinţele teoretice ale copiilor, ajutîndu-i pe aceştia să se deprindă cu munca fizică.

În cercul de telecomunicaţii, bunăoară, începătorii se familiarizează cu uneltele şi materialele specifice cercului, întregindu-şi noţiunile despre electricitate; conductorii, izolatorii, electrizarea prin influenţă, curentul electric, elementele galvanice, acumulatorii, procedeele pentru intercalarea receptorilor, aparatele de încălzit, becul electric, siguranţa, radioreceptorii cu cristal ş.a. sînt cunoscute în mod nemijlocit de către pionieri în şedinţele de cerc. Avansaţii, pe lîngă toate acestea, sînt ajutaţi să cunoască mai bine structura magnetică, cîmpul magnetic, electromagnetul, soneria electrică, telegraful electric, microfonul şi telefonul, noţiunile privind transformarea energiei electrice în energie mecanică (electromotorul), transformatorii urcători, coborîtori şi amplificatorii cu tub electronic.

Influenţa binefăcătoare a lucrărilor practice asupra nivelului de cunoştinţe al elevilor s-a reflectat şi în situaţia lor la învăţătură, mulţi copii reuşind să-şi schimbe astfel notele mediocre la fizică în note foarte bune sau bune. E cazul fraţilor Barăgan din clasa a VII-a de la şcoala de 7 ani nr. 3 sau al elevilor din clasele a VI-a sau a VII-a: Gomoescu Alex. de la şcoala medie nr. 15, Lazăr Constantin şi Ven Dumitru de la şcoala medie nr. 5, Petcu Ioan de la şcoala medie nr. 6, Rusu Mihai, Raţiu Dima şi Condos Ioan de la şcoala medie nr. 3 ş.a.

În perioada vacanţei de vară, cînd copiii vor avea mai mult timp liber şi prin urmare frecvenţa în cercuri va fi mai bună, vom putea să desfăşurăm activităţi practice şi mai bogate şi avem tot interesul să o facem, deoarece acestea atrag pe copii înspre tehnică, le dezvoltă dragostea pentru munca direct productivă şi bineînţeles le lărgeşte şi adînceşte sfera cunoştinţelor.

Prof. DUMITRU TRIŢOIU
Oraşul Stalin

Însemnări bibliografice

BRADIŢA DIN PĂDURE
de Luiza Vlădescu

„Brădiţa din pădure" e o fetiţă orfană, crescută de un bătrîn pădurar, care se hotărăşte pînă la urmă s-o trimită la o casă de copii. Este de fapt, în linii mari, povestea atîtor copii fără părinţi, cărora regimul nostru le-a oferit o familie şi un cămin.

ŞERFI
de Ioana Postelnicu

Autoarea înfăţişează într-un ciclu de nuvele o parte a lumii copilăriei, cu descoperirile ei neobişnuite şi misterioase pentru copii, cu bucuriile şi necazurile acestora.

Raspunderea faţă de educaţia şi instrucţia viitorului cetăţean al patriei — copilul — constituie tema nuvelelor „Şerfi", „Puiu", „Codruţ", „Griguţa, Puşti şi Nel". Autoarea insistă adesea asupra urmărilor nefavorabile care pot surveni în procesul de creştere şi educare a copiilor atunci cînd, din lipsa de preocupare a părinţilor pentru aceste probleme, copilul se dezvoltă la întîmplare.

RĂSPUNSURI...

Conştienţi de ajutorul pe care-l pot primi din partea presei, un număr din ce în ce mai mare de muncitori din învăţămînt se adresează gazetei noastre cerînd unele lămuriri în legătură cu diverse probleme ale muncii lor, sau semnalîndu-ne anumite deficienţe existente în şcoli, combătînd birocratismul şi formalismul în muncă, lipsa de grijă faţă de nevoile materiale şi culturale ale muncitorilor din învăţămînt. La rîndul său, gazeta noastră sesizează organele de învăţămînt sau sindicale asupra lipsurilor semnalate de cititori.

Numeroase secţii de învăţămînt şi cultură şi comitete sindicale răspund deîndată la sesizările gazetei, arătînd şi măsurile luate pentru lichidarea neajunsurilor şi lipsurilor semnalate. Un corespondent din raionul Cîmpulung, regiunea Suceava, de pildă, ne semnala faptul că tov. Atanasie Opincă şi Viorica Blănaru din comuna Moviliţa întreţin o atmosferă de vrajbă şi discordie în rîndurile cadrelor didactice de la şcoala la care lucrează, se sustrag de la îndeplinirea unor sarcini şi cu o atitudine netovărăşească faţă de celelalte cadre didactice din şcoală. În continuare, corespondentul adăuga că deşi secţia de învăţămînt şi cultură a raionului cunoaşte această situaţie, nu a luat nici o măsură. Gazeta noastră a făcut cunoscute secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Suceava cele semnalate de corespondent. Cercetînd activitatea din şcoala respectivă, secţia a constatat că lucrurile stau în adevăr astfel şi a comunicat gazetei că a luat măsuri, sancţionînd pe tov. Atanasie Opincă cu „observaţie", iar pe tov. Blănaru cu „mustrare".

Un alt corespondent, din raionul Moldova Nouă, regiunea Timişoara, ne-a informat că învăţătorii din satele Girnic şi Padina-Matei nu primiseră salariul pe luna decembrie 1957 nici pînă în luna martie 1958. Adresîndu-ne comitetului executiv al statului popular raional Moldova-Nouă, ni s-a comunicat că vinovat de această neglijenţă a fost găsit contabilul statului popular comunal, fapt pentru care a şi fost schimbat din funcţie.

Există însă, din păcate, şi unele organe ale statului popular care trimit la sesizările gazetei răspunsuri formale, lipsite de obiectivitate, răspunsuri care nu spun nimic sau în care, deşi se recunoaşte că semnalarea a fost exactă, nu se pomeneşte de vreo măsură luată pentru înlăturarea lipsurilor. Iată, bunăoară, ce atitudine la fel de o asemenea semnalare comitetul executiv al statului popular regional Oradea: în decembrie 1957, redacţia noastră a reţinut acestui comitet, pe baza semnalărilor unui corespondent, faptul că tov. Petre Corbu, contabilul statului popular al comunei Coşăcel din raionul Oradea, reţine în mod abuziv sume din salariile cadrelor didactice, le obligă să facă noaptea de serviciu la telefon etc. Confirmînd — după cinci luni! — justeţea faptelor semnalate de corespondentul nostru, comitetul executiv al statului popular regional Oradea, căruia ne-am adresat, ne comunică în încheiere doar că s-au dat dispoziţii comitetului executiv comunal ca pe viitor să nu se mai petreacă asemenea abuzuri...

Dacă dispoziţiile comitetului executiv al statului popular regional Oradea ajung la destinaţie tot după cinci luni, aşa cum a ajuns răspunsul la sezisarea noastră, sîntem siguri că oameni ca tov. contabil Petre Corbu au toate condiţiile şi timpul necesar să-şi perfecţioneze metodele lor abuzive.

Răspunsuri asemănătoare au trimis la sezisările redacţiei noastre şi secţiile de învăţămînt ale regiunilor Craiova şi Bacău. La sezisarea unui corespondent din raionul Gura Jiului, care ne semnala că inspectorul Florescu acorda premii pe criterii de prietenie şi rudenie, fără a ţine seama de părerea conducerilor şcolilor sau a organizaţiilor sindicale, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Craiova ne-a răspuns într-un mod echivoc, căutînd de fapt să acopere lipsurile şi nu să le lichideze.

Cu foarte mari întîrzieri şi cu insuficient simţ de răspundere rezolvă sezisările trimise de gazetă şi secţia de învăţămînt a regiunii Timişoara. La 2 februarie secţia a fost sezisată, de exemplu, că învăţătoarele Anastasia Iliescu şi Emilia Stoicescu au pus două eleve să lacă lucrările scrise pentru un număr de neştiutori de carte pe care i-au prezentat la examenele de absolvire a cursurilor de alfabetizare. După aproape 4 luni de zile de „cercetare", secţia de învăţămînt a regiunii Timişoara, confirmînd cele relatate, nu arată totuşi ce măsuri îşi propune pentru sancţionarea învăţătoarelor vinovate.

Sînt şi tovarăşi care în loc să cerceteze faptele semnalate de corespondenţi se preocupă în primul rînd să afle numele celui care a sezisat ziarul. Preşedintele comitetului sindical raional Pucioasa, de pildă, aflînd că învăţătoarea Elena Cismaru din comuna Bezdead ar fi sezisat ziarul în legătură cu unele atitudini nejuste ale sale faţă de cadrele didactice şi de unele nereguli de la şcoala din Bezdead, a început s-o ameninţe cu organizarea unei şedinţe speciale, „la nivelul raionului", unde „cei ce nu se astîmpără vor da socoteală"! Astfel de tendinţe de gîituire a criticii manifestă şi Ion Ştefan, directorul şcolii din Dolceşti, raionul Pucioasa.

Asemenea atitudini de neglijare a sezisărilor oamenilor muncii, de acoperire a lipsurilor şi de gîituire a criticii dovedesc o condamnabilă nepăsare faţă de ajutorul pe care critica de jos îl poate da pentru îmbunătăţirea muncii unităţilor şi organelor de învăţămînt şi a organizaţiilor de masă. Şi este neîndoielnic că cei care nu creează climatul favorabil dezvoltării acestei critici de jos, cei care încearcă să o sugrume, vor da ei înşişi socoteală, la rîndul lor, în faţa opiniei publice.

...ŞI RĂSPUNSURI

Pregătirea tineretului pentru viaţă

(Urmare din pag. 1)

elevilor cu deprinderi de muncă practică au obţinut şcolile medii nr. 4 — Bucureşti, nr. 1 — Craiova, nr. 1 — Tg. Mureş, nr. 3 — Iaşi, şcolile care au desfăşurat lucrările practice cu elevii la centrul de ateliere şcolare din Bucureşti etc. Lucrările practice i-au iniţiat pe elevi în succesiunea operaţiilor tehnologice necesare pentru obţinerea unui produs, i-au ajutat să înţeleagă importanţa documentaţiei tehnice şi tehnologice, a desenului tehnic, importanţa cunoaşterii proprietăţilor fizice şi chimice ale materialelor, a respectării prescripţiilor tehnice bazate pe calcule etc.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, împreună cu Institutul de ştiinţe pedagogice experimentează, la şcoala medie nr. 4 din Bucureşti, o formă a politehnizării învăţămîntului mult mai strîns legată de producţie. Numărul orelor de lucrări practice a fost sporit la această şcoală, la clasele VIII—XI, de la 2 ore la 4—5 ore săptămînal. Acestea se efectuează într-o singură zi, pentru ca elevii să aibă în scurt timp posibilitate să lucreze în producţie împreună cu muncitorii din întreprindere şi pentru ca practica în producţie să-i ajute să capete cunoştinţe teoretice şi deprinderi practice suficiente pentru însuşirea ulterioară a unei profesii, concomitent cu pregătirea lor de cultură generală. Această experienţă a început în anul şcolar 1955-1956 cu o clasă formată din 43 elevi, şi se realizează prin efectuarea lucrărilor practice în atelierul şcolii, care funcţionează în incinta atelierelor „Griviţa roşie". După ce elevii capătă unele deprinderi practice în atelierul şcolar, ei trec să lucreze direct în producţie, alături de muncitori, unde execută produse de aceeaşi calitate. În decursul celor 3 ani, experimentarea acestei forme de politehnizare a învăţămîntului s-a introdus şi la alte clase ale şcolii medii respective. Mulţi elevi ai şcolii, fruntaşi la învăţătură, s-au evidenţiat şi în executarea corectă a lucrărilor practice, în folosirea maşinilor-unelte. În înţelegerea funcţionării diferitelor mecanisme, în însuşirea cunoştinţelor asupra proceselor tehnologice de execuţie a o serie de produse. Ei au căpătat încredere în propriile lor forţe, în posibilităţile lor de a crea lucruri utile.

Politehnizarea învăţămîntului se realizează în procesul predării obiectelor de cultură generală. Îndeosebi la fizică, chimie, ştiinţele naturii, matematică, desen, geografie, care dau elevilor cunoştinţe asupra principiilor ştiinţifice de bază ale producţiei industriale şi agricole. Cunoştinţele şi deprinderile căpătate de elevi la obiectele de cultură generală, îmbinate cu lucrările de atelier şi agricole, sînt lărgite şi mai temeinic însuşite de către elevi prin participarea lor la diferite forme de activitate practică, prin care se dezvoltă iniţiativa creatoare a elevilor şi se formează deprinderi de muncă independentă. La pregătirea multilaterală a elevilor contribuie de asemenea activităţile organizate în cercurile tehnice, participarea la munca obştească, excursiile, vizitele în unităţile industriale şi agricole, vizionarea de filme documentare etc.

Mulţi pionieri şi şcolari activează în diferite cercuri organizate la palatele şi casele pionierilor. Aici au învăţat să execute lucrul de mînă, au căpătat deprinderi de a folosi sculele, uneltele şi de a executa diferite lucrări ce le dezvoltă înclinaţiile pentru munca practică.

Staţiunea tinerilor naturalişti organizată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii la Timişoara în anul şcolar 1955—1956 oferă elevilor largi posibilităţi de aplicare practică a cunoştinţelor însuşite la lecţiile de ştiinţe naturale.

Un alt mijloc pentru legarea învăţămîntului de practică, pentru pregătirea elevilor în vederea muncii productive îl constituie practica în producţie organizată după încheierea cursurilor, la sfîrşitul anului şcolar. Elevii şcolilor de cultură generală desfăşoară în zilele acestea activitatea practică în atelierele şcolare, în întreprinderi, în gospodării agricole colective şi în gospodării agricole de stat, pe parcelele experimentale, participă la activităţi de folos obştesc. Observaţiile pe care le vor face în această perioadă cadrele didactice care conduc practica în producţie a elevilor vor constitui un îndreptar pentru activitatea ce se va desfăşura în viitorul an şcolar.

Însuşindu-şi cunoştinţe temeinice şi deprinderi de muncă practică, absolvenţii şcolilor medii vor putea să-şi desfăşoare munca cu mai multă competenţă, fie că vor urma cursurile unor şcoli tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare, fie că vor merge în învăţămîntul superior sau direct în producţie. Acelaşi lucru se poate spune şi despre absolvenţii şcolilor de 7 ani. Aceştia se vor orienta mai cu uşurinţă spre anumite şcoli profesionale, şcoli agricole şi de meserii, pentru a deveni muncitori destoinici, capabili să folosească tehnica nouă.

Pentru înfăptuirea cu succes a politehnizării învăţămîntului de cultură generală mai avem încă multe de făcut. Mai sînt şcoli care nu au reuşit să organizeze lucrările practice în atelier şi pe parcela experimentală, care au laboratoare şi cabinete şcolare slab înzestrate cu material didactic, care nu s-au preocupat în suficientă măsură de legarea învăţămîntului de practică, de producţie, de înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică. Nu toţi pedagogii au reuşit să-i convingă pe elevi de importanţa activităţilor practice. Se întîlnesc cazuri de elevi care participă formal la lucrările practice sau uneori lipsesc de la aceste lucrări, iar părinţii acestor elevi nu sprijină şcoala în rezolvarea sarcinilor privind politehnizarea învăţămîntului.

În unele şcoli medii şi de 7 ani, maiştrii-instructori folosesc metode meşteşugăreşti în transmiterea cunoştinţelor tehnice şi în formarea deprinderilor practice, nu ţin suficient seama de cunoştinţele pe care le au elevii la matematică, fizică, chimie, ştiinţele naturale, desen, nu reuşesc să trezească interesul elevilor pentru lucrările practice. Pentru ca aceste neajunsuri să fie înlăturate este necesar ca profesorii şi în special maiştrii-instructori să-şi completeze cunoştinţele metodice şi de specialitate, să studieze obiectele legate mai direct de politehnizarea învăţămîntului pentru a reuşi să realizeze o îmbinare strînsă a învăţămîntului cu practica.

Profesorii trebuie să-şi pregătească din timp materialul didactic necesar, să se documenteze în întreprinderile industriale şi agricole asupra aplicării principiilor ştiinţifice de bază ale producţiei în vederea legării muncii de predare cu producţia şi să participe la orele de lucrări practice, pentru a da elevilor explicaţiile ştiinţifice necesare.

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice care predau în şcolile de cultură generală, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va elabora în scurtă vreme un bogat material documentar cu privire la metodica predării unor obiecte şi a desfăşurării lucrărilor practice. Una dintre principalele preocupări ale Ministerului Învăţămîntului şi Culturii este, de asemenea, aceea de a consolida baza materială a şcolilor şi de a pregăti şi perfecţiona cadrele didactice care să realizeze politehnizarea învăţămîntului de cultură generală. Se urmăreşte ca în anul şcolar 1958-1959 în fiecare regiune să fie cîte 1-2 şcoli de cultură generală de bază pentru generalizarea metodelor şi a căilor folosite în realizarea politehnizării învăţămîntului.

Cadrele didactice, sprijinite de oamenii muncii din întreprinderile industriale şi agricole, de părinţii elevilor, de organele locale ale puterii de stat, trebuie să contribuie din plin la realizarea sarcinii de frunte a şcolii noastre — de a creşte un tineret multilateral pregătit, capabil şi competent să aplice în practică cunoştinţele însuşite în şcoală.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.